

Kelime-i Tevhid'in Bütünlüğü ve Paralel Devlet Yapılanması

Dr. Öğr. Üyesi Abdullah Namlı

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7099-3018>

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Kalam ve İslam Mezhepleri Anabilim Dalı,
Nevşehir – TÜRKİYE

Makale Geçmişi

Geliş: 09.11.2020

Kabul: 20.12.2020

On-line Yayın: 31.12.2020

Anahtar Kelimeler

Kelâm

İmân

Tevhîd

Kelime-i Tevhîd

Fetö Paralel Devlet Yapılanması

Araştırma Makalesi

DOI:

<http://dx.doi.org/10.29228/JASSS.47493>

Öz

İslamiyet tevhid akidesi üzerine inşa edilmiş yegâne ilâhî dindir. Kelime-i Tevhid iki cümleden oluşmaktadır. Bunlardan ilki Allah'tan başka ilâh olmadığını ifade eder. İkinci cümle ise iman edilecek peygamberin adını içerir. Müslümanlar Allah'ın gönderdiği bütün peygamberlere inanmak zorundadırlar. Önceki peygamberler döneminde kullanılan Kelime-i Tevhidler geçerli olsalar da son peygamber Hz. Muhammed'in tebliğinden itibaren yeterliklerini kaybetmişlerdir. Bazı kelime ve cümleler gibi Kelime-i Tevhid de kısaltılabilir. Kelime-i Tevhid'in kısaltılarak kullanılışı özellikle dinler arası diyalog çalışmaları yapmak isteyen bazı yapılanmalar tarafından kasıtlı olarak kendi amaçlarına hizmet eder şekilde yanlış yorumlanmıştır. Said Okur, Hıristiyanlarla ittifak edilmesi gerektiğinden bahseden biridir. Ona göre Deccal kuzey cereyanı dediği komünizmdir. Bu sebeple o, Hıristiyanlığın aslına dönmekte olduğunu ve onlarla ittifak yapmak gerektiğini iddia etmiştir. Said Okur'un görüşlerinden istifade edilerek bir kısım görüşleri de çarpıtılarak oluşturulan örgütlerden birisi "Fetö Paralel Devlet Yapılanması"dır. Başlangıçta Vatikan'ın diyalog talepleri Diyanet İşleri Başkanlığı ve bazı ilahiyat fakülteleri tarafından yerine getirilmeye çalışılmıştır. Ancak Fetö örgütü resmî kurumların eşgüdemsüzlüğünden istifade ederek, sahip olduğu bazı sosyal ve maddî imkanlarını da öne çıkararak diyalog faaliyetlerine müdahil olmuştur. Fetö terör örgütü lideri ve sempatanları Vatikan Kilisesine ait bulunan dinler arası diyalog çalışmalarını ortamı uygun bulup hemen sahiplenmişlerdir. Onlar dinler arası diyalog faaliyetlerine uygun görmedikleri bazı İslamî esasları değiştirmeye veya diyalog faaliyetine uygun hale getirmeye çalışmışlardır. Bunlardan en önemlisi de Kelime-i Tevhid'in ikinci yarısının gerekli olmadığı, Hz. Muhammed'e inanılmasa da hidâyette bulunduğu şeklinde kasıtlı, yanlış görüşleri ortaya atmış olmalarıdır.

Atıf Bilgisi / Reference Information

Namlı, A. (2020). Kelime-i Tevhid'in Bütünlüğü ve Paralel Devlet Yapılanması. *Jass Studies-The Journal of Academic Social Science Studies*, Number: 83, Winter, p. 315-337.

Integrity of the Word Tawheed and Feto Parallel State Structuring

Asst. Prof. Dr. Abdullah Namli

Nevsehir Haci Bektas Veli University, Faculty of Theology, Department of Kalam and Islamic Sects,
Nevsehir – TURKEY

Article History

Submitted: 09.11.2020

Accepted: 20.12.2020

Published Online: 31.12.2020

Keywords

Kalām (Islamic Theology)

Faith

Tawheed

The Word Tawheed

Feto Parallel State Structuring

Research Article

DOI:

<http://dx.doi.org/10.29228/JASSS.47493>

Abstract

Islam is known for its monotheism. The Word Tawheed consists of two sentences. The first one expresses a uniqueness of Allah. The second sentence contains the name of the prophet to be believed. Muslims must believe in all the prophets sent by Allah. Although the Word Tawheeds used in the previous prophets were valid, they lost their qualifications after the notification of the last prophet Muhammad. Like some words and sentences, The Word Tawheed can also be shortened. The use of the Word Tawheed in abbreviation has been misinterpreted in a way that deliberately serves its own purposes by some organizations that want to conduct dialogue studies interreligious dialog. Said Okur is someone who talks about the need to be allied with Christians. According to him, Dajjal is communism, which he calls northern draft. For this reason, he claimed that Christianity was returning to its origin and that it was necessary to make an alliance with them. One of the organizations established by taking advantage of Said Okur's views and distorting some of his views is the "Parallel State Structure of Fetö. Initially, the Vatican's demands for dialogue were met by the Presidency of Religious Affairs and some theological faculties. However, the Fetö organization has taken advantage of the lack of coordination of official institutions and has been involved in dialogue activities by highlighting some of the social and material opportunities it has. The leader and sympathizers of the Fetö terrorist organization immediately took ownership of the interfaith dialogue work belonging to the Vatican Church when they found it appropriate. They have tried to change some Islamic principles that they do not consider appropriate for interfaith dialogue work or to make them appropriate for dialogue activity. The most important of these is that they have put forward deliberate, false views claiming that the second half of The Word Tawheed is not necessary, which means even though Muhammad is not believed, one can be on the right path.

GİRİŞ

Dünyada dini inkâr eden bazı küçük gruplar bulunsa da herhangi bir inanca sahip olmayan bir topluluk yoktur. Kabul-ü Âme delili de buradan neşet eder. Ancak bir inanca sahip bulunanların hidâyette olduklarını söylemek her zaman mümkün değildir. Bi'setten kıyamete kadar hidâyette olmanın tek yolu son peygamber Hz. Muhammed'e ve onun getirdiği dine inanmaktır. Tevhid inancı İslam'ın temelidir. Kur'an'da Allah'ın varlığından çok teklifi üzerinde durulur. Peygamberlere iman kelâm ilminin en önemli ikinci alanıdır. Kelâmcılar, iman esaslarını "icmâlî" ve "tafsîlî" diye basamaklara ayırdıkları gibi iman konularını "Usûlü's-Selâse" şeklinde üç başlık altında incelemiştirler. Bu isimlendirme "İslam akidesinin üç temel esası" demektir. Bu üç iman esası; ulûhiyet, nübüvvet ve âhiret konularıdır (Topaloğlu, 2010: 326). İcmâlî iman, inanılacak şeylere toptan ve kısaca iman etmektir. İmanın en mücmeli "Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah" sözlerinden oluşan Kelime-i Tevhid veya Kelime-i Şehâdeti kalben tasdik edip, söylemektir. Kim bu şekilde inanırsa Mü'min ve Müslüman olur. Mü'min olmanın temel şartı, Allah'a ve Hz. Muhammed'in peygamber olduğuna inanmaktır. İcmâlî bir imanla Allah'a ve Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanan kimse Hz. Peygamber'in Allah'tan getirdiği diğer iman esaslarını da toptan kabul etmiş sayılır. Diğer iman esasları öğrenilir, bunlara da ayrı ayrı iman edilir. Buna da tafsîlî iman denilir (Gölcük, 2016: 119; Yıldırım, 2005: 49; Namli, Nübüvvet Müessesesi ve Muarızların İleri Sürdüğü Bazı İtirazlar, 2018: 470).

Peygamberlik konuları kelâm ilminin sem'iyât kısmına dâhildir. Sem'iyât, sem', nakil ve vahiy ile elde edilen bilgilerdir. Sem'iyât, esasında âhireti konu edinmekle birlikte âhiret nakil ve tebliğ ameliyesi olan peygamberlikle bilinir. Bu sebeple nübüvvet, sem'iyâtın aralanan kapısı gibidir (Gölcük, 2016: 299). Allah, ilk insandan beri peygamberler göndermiştir. Kur'an'da bazı peygamberlerin ismi zikredilmektedir. Bir peygamberin isminin Kur'an'da zikredilmesi önemlidir ancak Kur'an'da her peygamberin ismi zikredilmemiştir (bk. en-Nahl 16/36; el-Mü'minûn 23/44; el-Mü'min 40/78). Allah'ın gönderdiği dinlere mensup olabilmenin yolu ise Allah'a, O'nun gönderdiği peygambere ve inanılması gereken diğer hususlara iman etmekle olur.

Hiz. Mûsâ'ya Allah ilâhî bir kitap olan Tevrât'ı göndermekle beraber bu kitap zaman içerisinde aslî hüviyetini kaybetmiştir. Yahudilik milli bir din haline dönüşmüştür ve dışarıdan giriş normal şartlarda mümkün değildir. Hiz. İsrâ'ya da İncil isimli ilâhî bir kitap verilmiş ancak bu kitabın da aslî formu muhafaza edilememiştir. Hıristiyanlıkta özellikle Katolik mezhebinde dine giriş kilisenin vaftizi ve konfirmasyon ayini ile olmaktadır (Tümer, 1993: 187, 235, 267). İlkel dinlere giriş de özel ritüeller gerektirmektedir. Dinler arası diyalog faaliyetinin öncüsü Vatikan Kilisesine göre aforoz edilmek haricinde vaftiz edilen birisinin kilisenin izni olmadan Hıristiyanlıktan çıkması mümkün değildir (Tümer, 1993: 264, 282).

Kelime-i Tevhid, İslam'a girişin anahtarıdır ve tüm iman esaslarını kapsar. Kelime-i Tevhid'in her iki cümlesi bir arada ve bütündür (Arpaguş, 1989: 25/214; Çelebi, 2019: Ek 2/36). Onun ilk cümlesine inanılıp, ikinci cümlesi reddedilerek hiçbir ilâhî dine mensup olunamaz. Zaman içerisinde dinler arası diyalog faaliyetinin ana temsilcilerinden biri haline gelen Fetö terör örgütü tarafından İslam'a giriş anahtarı olan Kelime-i Tevhid'in ikinci yarısı ihmal edilerek, bütünlüğü tartışmalı hale getirilmeye çalışılmıştır. Bu bakımdan dinler arası diyalog doğrudan İslam'ın temel kaynağı Kur'an ve Sünnete aykırı hale gelmiştir. Bu çalışmanın amacı dinler arası diyalog taraftarı Fetö örgütünün İslam'ın temeli olan Kelime-i Tevhid hakkındaki kasıtlı-kasıtsız hata ve yanlış düşüncelerini ortaya koymaktır. Bu sebeple öncelikle onların ulaşabilen kaynaklarına müracaat edilerek mesele aydınlatılmaya çalışılmıştır.

1. Kelime-i Tevhid'in Bütünlüğü

Her peygamber döneminde o dine mensubiyetin kısa bir giriş anahtarı olması normaldir. Kelime-i Tevhid'in ilk cümlesi değişmeksizin ikinci cümlesi gönderilen peygambere göre لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَذَمَّ نَبِيِّ اللَّهِ "Lâ ilâhe illallah, Âdem nebiyyullah: Allah'tan başka ilâh yoktur Âdem Allah'ın nebisidir", لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“Lâ ilâhe illallah, Mûsâ Resûlullah: Allah'tan başka ilâh yoktur, Mûsâ Allah'ın resûlüdür”, “Lâ ilâhe illallah, Îsâ Resûlullah: Allah'tan başka ilâh yoktur, Îsâ Allah'ın resûlüdür” gibi değişebilecek niteliktedir. Allah yeni bir din veya peygamber gönderip eskisini nesh edinceye kadar bu cümleler kullanılmaktadır. Bu Kelime-i Tevhid cümleleri daima geçerliliğini korumakla beraber Allah yeni bir peygamber gönderince yeterliklerini kaybederler. Zira hiç kimse ben eski dinimde kalacağım veya yeni peygambere iman etmem gerekmez diyemez. Yeni bir peygamber gönderilince eskiden kullanılan Kelime-i Tevhidler artık kullanılmaları da iman esası olmaktan çıkmazlar. Bununla birlikte Müslümanların Hz. Âdem'den beri gönderilen peygamberlerin hepsine inanmaları gerekir. Çünkü Allah'ın gönderdiği tüm peygamberlere iman etmek zorunludur (bk. el-Bakara 2/285; en-Nisâ 4/150-151; İslamiyet dışındaki dinlere mensup insanların da Allah'a ve âhirete inanmaları halinde cennete gidecekleri yönündeki iddiaların reddi için bk. (Yıldırım, 2005: 50)). Hz. Âdem'den itibaren bütün peygamberler ve özellikle de Hz. Mûsâ ve Hz. Îsâ son peygamber Hz. Muhammed'i müjdelemişlerdir (bk. el-A'râf 7/157; es-Saff 61/6).

Kur'an'da Kelime-i Tevhid farklı ayetlerde iki parça olarak yer almaktadır. İki ayette *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ* “Lâ ilâhe illallah: Allah'tan başka ilâh yoktur” (bk. es-Sâffât 37/35; Muhammed 47/19) şeklinde geçmektedir. Yirmi dokuz ayette “هُوَ: O” zamiri ile *لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ* “Lâ ilâhe illâ hû: O'ndan başka ilâh yoktur” şeklindedir (bk. el-Bakara 2/163, 255; Âl-i İmrân 3/2, 6, 18; en-Nisâ 4/87). Üç ayette *أَنَا: Ben* zamiri ile *لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا* “Lâ ilâhe illâ ene: Benden başka ilâh yoktur” (bk. en-Nahl 16/2; Tâhâ 20/14; el-Enbiyâ 21/25), bir ayette *أَنْتَ: Sen* zamiri ile *لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ* “Lâ ilâhe illâ ente: Senden başka ilâh yoktur” (bk. el-Enbiyâ 21/87) ve bir ayette de *الَّذِي: ism-i mevsûlü* ile *لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي* “Lâ ilâhe illellezi: O'ndan başka ilâh olmayan ki...” (bk. Yunus 10/90) şeklinde geçmektedir. *مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ* “Muhammedün Resûlullah” ifadesi ise sadece bir ayette geçmektedir (bk. el-Fetih 48/29). Üç ayette de Hz. Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğu (bk. Âl-i İmrân 3/144; el-Ahzâb 33/40) ve mü'minlerin ona iman ettikleri (bk. Muhammed 47/2) beyan edilmektedir. Bununla beraber İslam Peygamberi Hz. Muhammed olduğundan “de ki” ile başlayan âyetlerin kâhir ekseriyeti Hz. Muhammed'e hitap etmektedir.

Hadislerde Kelime-i Tevhid genel olarak iki şekilde ifade edilmektedir. Her iki ifade ediliş şeklinde çok sayıda hadis bulunmaktadır. Bunlardan birisi kısa olarak “Lâ ilâhe illallah” şeklindedir (Buhârî, ts: “İman”, 33; Salat”, 46; “İlim”, 33; “Et'ime”, 15; Müslim, s. “İman”, 21, 23, 193; “Mesâcid”, 33). Diğer hadislerde ise Kelime-i Tevhid'in her iki cümlesi beraber zikredilmektedir (Buhârî, s. “İman”, 2, 17; “İlim”, 49; “Tefsîr”, 14/2; “Ahbârü'l-Âhâd”, 5; Müslim, 1991: “İman”, 16-17, 22, 29). Bunlardan konumuzla ilgili en dikkat çekici olanı Hz. Peygamber'in, Muaz b. Cebel'i Yemen'e gönderirken ona buyurduğudur; “Şüphesiz sen Ehl-i Kitap'tan bir kavme gidiyorsun. Sen, onlara vardığın zaman onları; Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah'a şehâdet etmeye davet et. Şayet bu konuda sana itaat ederlerse, Allah'ın onlara günde beş vakit namazı farz kıldığını haber ver. Şayet bu konuda da sana itaat ederlerse, zenginlerinden alıp fakirlerine verilmek üzere Allah'ın onlara zekâtı farz kıldığını haber ver. Şayet bu konuda da sana itaat ederlerse, onların mallarının en iyisini almaktan seni sakındırırım. Mazlumun bedduasından da sakın. Zira onunla Allah arasında perde yoktur.” (Buhârî, ts: “Zekât”, 63; “Megâzî”, 60).

İsimlerin ve bazı cümlelerin kısaltılması çok eski zamanlardan beri hayatımızın bir parçası hatta gerekliliğidir. Çok çeşitli sebeplerle kısaltmalar yapılmaktadır. Uluslararası çoğu kısaltmalar herkes tarafından bilinmektedir.¹ *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* “Bismillahirrahmânirrahîm: Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın

¹ Arapça'da Münâdâ konusunda isimlerin kısaltılmasına “Terhîm” denilir. bk. Abdullah Cemâlüddin b. Hişâm el-Ensârî, *Şerhu kaṭru'n-nedâ ve bellûs-şadâ*, thk. Muhammed Muhyiddin Abdülhamîd (Mısır: Mektebetü't-Ticâriyyeti'l-Kübrâ, 1963), 213-214; Seyyid Ahmed el-Hâşimî, *Kavâ'idü'l-esâsiyye li'l-lügati'l-'Arabiyye* (İstanbul: el-Mektebetü'l-İslâmiyye, ts.), 251-252. Hz. Peygamber, Hz. Âişe'nin ismini Âiş (عائش) diye kısaltmıştır. Buhârî, “Ashâbu'n-Nebî”, 30 (4/220), “Edeb”, 111 (7/118); Müslim, “Cenâiz”, 103 (2/669), “Fedâilü's-Sahâbe”, 91 (4/1896). Hamdele “Elhamdülillah”ın kısa adı olmuştur. Salvele, Hz. Peygambere salâtu selam getirmektedir

adıyla"nın adı besmele olmuştur ve بِسْمِ اللَّهِ "Bismillah: Allah'ın adıyla" diye kısaca söylenebilir. Câhiliye Arapları da بِسْمِكَ اللَّهُمَّ "Bismikallahümme: Allah'ımız Senin adınla" diyorlardı. Kelime-i Tevhid'in bir "alem" olması, onun İslam'a giriş sözünün özel ismi olması sebebiyledir. Onun "Lâ ilâhe illallah" şeklinde Hz. Peygamber ve bazı hadis râvîleri tarafından kısaltılarak ifade edilmesi de caizdir. Bu kısaltmanın sebebi de ezberleme ve kaydı kolaylaştırmak içindir, مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ "Muhammedün Resûlullah"ın bu cümlede bulunması gerekmediğinden değil. Aynı konularda Kelime-i Tevhid'in her iki cümlesinin bütün olarak geldiği rivâyetler bunun açık delilidir (Buhârî, ts: "İman", 2, 17; "İlim", 49; "Tefsîr", 14/2; "Ahbâru'l-Âhâd", 5; Müslim, 1991: "İman", 16-17, 22, 29). Zira لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ "Lâ ilâhe illallah" diyenin Müslüman olduğuna hükmedilmez ve ona inanılması gereken diğer esaslar ve dinî hükümler konusunda baskı yapılamaz (Nevevî, 1994: 1/304). Müslüman olmak için "Lâ ilâhe illallah" cümlesi asla yeterli olmaz. "Muhammedün Resûlullah"ın da zikredilmesi gerekir. Kelime-i Tevhid'in sadece ilk cümlesini içeren hadislerde ilk cümlelerin söylenilmesinden kasıt her iki cümlelerin de beraber söylenilmesidir. Zira cüz zikredilmiş, kül kastedilmiştir. İlk cümle, cümlelerin tamamını yani "Muhammedün Resûlullah" cümlesini de ilmen içermiş olmaktadır (Aynî, 2001: 1/407). "Lâ ilâhe illallah" cümlesi, "Muhammedün Resûlullah" cümlesini de mutazammın ve her iki cümlelerin bütününe de alem olduğu için kısaca "Lâ ilâhe illallah" denilmekle yetinilmiştir (Naim ve Miras, 1987: 1/52). Yoksa Hz. Peygamber'i tasdik etmeksizin cehennemden kurtulunamayacağı kesin olan naslarla ortaya konulmuştur (bk. en-Nisâ 4/150-151; el-Enfâl 8/13; et-Tevbe 9/61, 65; el-Ahzâb 33/66; el-Hadîd 57/29; el-Haşr 59/4). Bu açıklamalardan anlıyoruz ki, Kelime-i Tevhid nasıl söylenirse söylensin alem olarak her iki cümlelerin birbirinden ayrılmaz bir bütün olduğu ortaya çıkmış olmaktadır.

Konumuzun bir bölümünü de dinler arası diyalog taraftarı Fetö örgütünün iddialarında yer alan Hz. Muhammed'in nübüvvetinden sonraki Ehl-i Kitap'ın hidâyette olup-olmadıkları meselesi oluşturmaktadır.² Kur'an ve onun tebliğcisi Hz. Muhammed, Araplar, Ehl-i Kitap ve tüm insanlığı İslam'a davet etmiştir. O, Ehl-i Kitap'ı hidâyette sayıp, tebliği dışında bırakmamıştır. Onların âlimlerinden çok azı davete icabet etmiştir (Nesefî, 2003-2004: 2/66). Hz. Peygamber; "Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki! Bu ümmetten Yahudi ve Hristiyan herhangi bir kimse beni iştirir sonra benimle gönderildiğim şeye iman etmeden ölmüş olursa o ancak cehennemliklerden olur", buyurmuştur (Müslim, 1991: "İman", 153). Hz. Muhammed, vefat etmek üzere olan bir Yahudinin çocuğunu ziyaret etmiş, ona Müslüman olması için Kelime-i Şehadeti telkin etmiş, çocuk da ne diyeceğini anlamak için babasına bakmış, o da; "Ebü'l-Kâsım'a itaat et", demiş, çocuk da Müslüman olarak vefat etmiştir. Hz. Peygamber de "Onu ateşten kurtaran Allah'a hamd olsun" buyurarak oradan

ve عِبْدُ اللَّهِ = عُبُودِي، مُحَمَّدٌ = حَمُودِي، عَلِيٌّ = عَلَاوِي، حَسَنٌ = حَسُونِي،) diye kısaltılmaktadır. Günümüzde Arapça'da bazı isimler kısaltılmaktadır. (حَسَنٌ = حَسُونِي، عِبْدُ اللَّهِ = عُبُودِي، مُحَمَّدٌ = حَمُودِي، عَلِيٌّ = عَلَاوِي، حَسَنٌ = حَسُونِي) gibi. İngilizce'de de çok sayıda isim ve cümlelerin kısaltılmışı vardır. **William: Bill, Alexander: Alex, Benjamin: Ben, Benny, Lawrence: Larry, Samuel: Sam... şeklinde kısaltılmaktadır.** Türkçemizde de çok sayıda isim ve cümlelerin kısaltması vardır. Odtü, Neü, Nevü, İtü gibi üniversite isimlerinin kısaltmaları herkesçe malumdur. Fe, Cu, O, H gibi element sembolleri onların isimlerinin uluslararası kısaltmalarıdır. Nato, Unicef, Opec gibi isimler uluslararası kuruluşların kısaltmalarıdır. Ülkelerin isimlerinin de TR, D, GB, NL, DK gibi uluslararası kısaltmaları mevcuttur. DNA adı herkes tarafından bilinmekle beraber Deoksiribo Nükleik Asit'in kısaltmasıdır. "Lâ ilâhe illallah" da Arapça bir cümle olup, onun İslam'a girişin ana cümlesi ve onun kısaltması olduğunu bütün dünya bilmektedir.

² Konumuzla doğrudan ilgili olmayan Diyanet Eski Başkanlarından Süleyman Ateş de daha önceden Ehl-i Kitap'ın hidâyetiyle ilgili benzer iddialar ortaya atmıştır. Ateş özetle; İman esaslarını Allah'a şirksiz ve ahirete şeksiz iman şeklinde ikiye indirmiş, cennete girmenin üçüncü şartı olarak da sâlih ameli eklemiştir. Ona göre bütün ilâhî dinler aynıdır, ilk din ne ise son din de odur. Peygambere tâbi olmak, tevhidin şartı değildir. Tevrat ve İncil nesh edilmemiş, Kur'an'ın indiği dönemde tahrif edilmemişlerdir. Tahrif edilen Tevrat'ın şerhi Talmud'dur. Yahudi ve Hristiyanların kitap ve dinlerini terk etmeleri gerekli değildir. bk. Süleyman Ateş, "Cennet Kimsenin Tekelinde Değildir", *İslâmî Araştırmalar Dergisi* 3/1 (Ocak 1989), 7-24; a.mlf. "Cennet Tekelcisi Mi?", *İslâmî Araştırmalar Dergisi* 4/1 (Ocak 1990), 29-37. Ateş'in görüşlerine karşı Talat Koçyiğit ve Haydar Hatipoğlu tarafından reddiyeler yazılmıştır. bk. Talat Koçyiğit, "Cennet Mü'minlerin Tekelindedir". *İslâmî Araştırmalar Dergisi* 3/3 (Temmuz 1989), 85-94; Haydar Hatipoğlu, *Süleyman Ateş Ateşle Oynuyor* (Ankara: Mesaj Yayınları, 1990), 5-140.

ayrılmıştır (Buhârî, ts: "Cenâiz", 80; "Merdâ", 11; Ebû Dâvud, 1988: "Cenâiz", 2). Görüldüğü gibi Hz. Peygamber henüz mükellefiyet çağında olmayan ama akli başında reşit bulunan bir çocuğa dahi Kelime-i Şehadetî telkin etmiştir.

Kur'an'ın hedef kitlelerinden birisi de Ehl-i Kitap'tır. "Ey ehli kitap sizinle bizim aramızda eşit bir kelimeye gelin." (Âl-i İmrân 3/64). "Yahudiler Üzeyir, Hıristiyanlar da İsa Allah'ın oğludur dediler." (et-Tevbe 9/30). "Rahmana çocuk isnadı yakışmaz." (Meryem 19/92). "Allah birdir, doğmamış, doğrulmamıştır." (el-İhlâs 112/1-3). "Allah'a ve peygamberine inanın üçtür demeyin." (en-Nisâ 4/171). "Allah, Meryem oğlu İsa'dır diyenler gerçekten kâfir olmuşlardır. Allah için üçüncüsüdür diyenler kâfir olmuşlardır." (el-Mâide 5/72-73). "Allah katında din İslam'dır. İslam'dan başka din kabul edilmez." (Âl-i İmrân 3/19, 85). Bu ayetlerle onların üzerinde buldukları halin hidâyetten uzak olduğu ifade edilmiştir. Şu ayet-i kerimeyle de Hz. Muhammed'e iman etmekten başka yollarının olmadığı kesin bir şekilde haber verilmiştir: "Ey Ehl-i Kitâp, sizler, Resûllerin arası kesildiği bir sırada (Senin rahmetinin) bir müjdecisi ve (Senin azâbının) bir korku habercisi, bizlere gelmedi demeyesiniz, diye sizlere (hakikatleri) açıklayıp duran Bizim Resûlümüz (Muhammed) geldi. İşte sizlere (rahmet) müjdecisi ve (azâbın) korku habercisi de geldi. Allah, her şeye kadîrdir." (el-Mâide 5/19).

Klasik kelimeler dönemi müellifleri peygamberliği kabul etmeyen Berâhime'ye karşı çalışmalar yaptıkları gibi Hz. Muhammed'in nübüvvetinin ispatı konusuna da önem vermişlerdir (Mâtürîdî, 2017: 273-291; Bâkılânî, 1957: 104-121; Neseî, 2003-2004: 2/1-7, 85; Kadı Abdülcebbar, 2012: 15 (et-Tenebbuât ve'l-Mûcizât)/40), (Râzî, 2003: 15, 39-41, 70; Kirmânî, 1977: 9, 20-23). Aslında Allah'ın gönderdiği dinlerin tamamı özde birdir; hepsi de İslam'dır (bk. el-Bakara 2/131-133, 136; en-Nisâ 4/163; el-Mâide 5/111). Ancak zaman içerisinde son din İslâmiyet dışındaki tüm dinler ve kitaplar tahrife uğramıştır. Yahudiler, Hz. Mûsâ'nın dininin ebedî olduğunu iddia etmişlerse de kelimacılar tahrife uğramış olmaları sebebiyle önceki dinlerin geçerliliği iddialarını reddetmişlerdir (Taftâzânî, 2007: 39). Son dönemlerde İslam âleminde var olan bazı indî görüşler haricinde (bk. 2. Dipnot) dinler arası diyalog taraftarları Fetö örgütünün iddia ettiği gibi Ehl-i Kitap'tan olup Allah'a şirk koşmayanların, son peygamber Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmasalar da hidâyette oldukları yönünde bir iddiayla karşılaşılmamıştır. Böyle görüşler diyalog taraftarları dışındaki Müslümanlar tarafından asla kabul edilmemiştir. Kur'an'ın tek bir ayetini inkâr eden Müslüman sayılmazken, bütün Kur'an'ı ve onun mübelliği Hz. Muhammed'i inkâr eden birinin iman üzere olduğu iddia edilemez. Zira Kur'an'da Allah'a inanıp, peygamberlerine inanmayanlar kâfir ilan edilmiştir: "Allah'ı ve O'nun resûllerini inkâr edenler ve Allah ve O'nun resûllerinin arasını ayırmak isteyenler (Allah'a inanıp, resûllere inanmayanlar) ve bizler (resûllerden) bazısına inanırız ve bazısını inkâr ederiz, diyenler ve bu ikisinin (îmanla, inkârın) arasında bir yol edinmek isteyenler (var ya)!... işte onlar hakikî kâfirlerdir ve Biz, kâfirler için alçaltıcı bir azâp hazırlamışızdır." (en-Nisâ 4/150-151). Kur'an'da peygamberleri yalanlayanlar hakkında çok sayıda ayet bulunmaktadır. Şayet Allah'a inanmak yeterli olup peygamberlere iman gerekmeseydi, deistler ve peygamberliği kabul etmeyen tüm gruplar Müslüman sayılırdı. Dolayısıyla helak edilmeleri de gerekmezdi. Halbuki pek çok ayet bunun aksini haber vermektedir (bk. Âl-i İmrân 3/137; el-En'âm 6/11; el-Araf 7/64, 92; Yunus 10/73; Yusuf 12/109; en-Nahl 16/36; er-Rum 30/9; Fâtır 35/44. Mü'min 40/21, 82; ez-Zuhruf 43/24-25; Muhammed 47/10).

Peygamberlerin tebliğinin dayanağı, onların Allah tarafından görevlendirilmeleridir. Dinler arası diyalog taraftarları Fetö örgütünün iddialarını zihnimizde canlandırıp, "sadece Allah'a inanırsanız yeterlidir, bana inanmanız gerekmez" diyen bir peygamber farz edersek, bu peygamber kendi kendisi ile çelişmektedir. Zira bu durumda tebliğ yapacağı karşısındaki inkârcıların ona şöyle karşılık vermeleri haklı ve doğru olur: Sen kimsin ve ne hakla Allah adına konuşuyorsun? Senin, Allah tarafından görevli olduğuna inanmamız gerekmiyorsa senin, bizden farkın nedir? Senin söylediklerini biz de söyleyebiliriz vb. Bu şekildeki bir peygamberin tebliğinin hiçbir faydası olamaz. Zira onun tebliğinin bir

dayanak noktası yoktur. Kendisi ile çelişen birisinin peygamber olması da mümkün değildir. Bütün bunlardan sonra dinler arası diyalog nedir ve Kelime-i Tevhid'e nasıl bakmaktadırlar? bu konulara değinmemiz gerekmektedir.

2. Fetö Paralel Devlet Yapılanması ve Dinler Arası Diyalogun Altyapısı

Katolik Kilisesi misyonerliğe çok önem veren bir mezheptir. Bu kilise tüm dünyada Hıristiyanlığı yaymayı hedef edinmiş bir kilisedir. Bu amaçla misyoner adıyla anılan özel din görevlileri yetiştirir. Misyonerler görev yapacakları bölgelerin dinini tüm detaylarıyla bilecek şekilde yetiştirilir ve o coğrafyalara gönderilirler. İlkel kabile dinlerinin hâkim olduğu Orta ve Güney Afrika gibi yerlerde başarılı olsalar da İslam'ın hâkim olduğu topraklarda misyonerler pek varlık gösterememişlerdir. Öyle ki misyonerlik faaliyetlerinin beklenen sonucu vermemesi sonucunda özellikle Katolik kilisesi yeni arayışlara girmiştir. Daha sonraları misyonerler dezavantajlı ve geri kalmış toplumların fertlerini Hıristiyanlığa kazandırmak için açıktan veya gizli maddî destek programını uygulamaya koymuşlardır. Katolik Kilisesi "East India Company" gibi özel şirketleri kullanmaktan tutun da BM, NATO, IMF, UNESCO, WHO gibi uluslararası oluşumları kullanarak hedef ülkeleri sosyo-ekonomik açıdan misyonerlerin faaliyetlerini kabule hazır hale getirmeye varana kadar her yolu denemiştir. Misyonerlik neredeyse tamamen "Proselitizm" veya diğer adıyla "Kuzu Hırsızlığı" faaliyetine dönüşmüştür (Aykıt, 2007: 206-220). 1962 yılına kadar dinler arası diyalog diye bir faaliyet yoktur. 1962-1965 arasında dünyanın her tarafından gelen temsilcilerle yapılan üç yıllık çalışma sonucu, Katolik Kilisesi yeni bir döneme girmiştir. 1965'te yapılan II. Vatikan Konsili ile "İnterreligious Dialog: Dinler Arası Diyalog" ifadesi kullanılmaya başlanmıştır. Ancak "Interreligious" kelimesi Türkçe'ye hatalı olarak çevrilmiştir. Kelimenin tam çevirisi "Dinler Arası Diyalog" değil "Dindarlar Arası Diyalog" dur. Diyalog, kulağa hoş gelen sempatik bir kelimedir. Katolik Kilisesi de misyonerliği diyalogla gizlemek, misyonerlere karşı duyulan nefret ve takınılmış olan olumsuz tavırları gidermek için bu metodu kullanmaya başlamıştır. Misyonerlik faaliyetlerinin bu yeni metotla daha iyi yürütülebileceği düşünülmüştür (Sezen, 2006: 40; Bayrakdar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 285). Diyalog çalışmalarındaki başarı, misyonerliğin başarısıdır. Diyalogun en düşük hedefi; en azından başta Müslümanlar olmak üzere diğer din mensuplarının, diyaloga hoşgörü ile bakmalarını, kapıları açık tutmalarını sağlamaktır. Her halükârda diyalogun kurallarını kilise koyacaktır. Bundan böyle kilise, diğer dinlerin inanç ve öğretilerindeki hakikat ve kutsal olanları kabul edecek (veya kabul etmiş görünecek), ama bunların hakikat ve iyi olma standartlarını yine kilise belirleyecektir (Sezen, 2006: 41).

Kiliseye göre Mesih İsa'dan sonraki tüm dinler râfîzî yani sapkındır. Hiçbir diyalogcu kilise mensubu maslahat gereği bunu doğrudan söylemez (Özşahin, Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog, 2005: 205; Özşahin, Dinler Arası Diyalog Gerçekte Nedir?, 2017: 91). Katolik Kilisesi'nin diyalog yapmakla görevlendirdiği misyonerler, İslamiyet'in Allah tarafından gönderilen vahiy kaynaklı bir din, Hz. Muhammed'in de Allah'ın son peygamberi olduğunu kabul etmezler. Onlar bu konu gündeme gelince Müslümanların bulunduğu ortamlarda sükût ederler. Bunu stratejilerinin gereği olarak açıktan söylemeseler de İslam'ın heterodoks/sapkın bir din olduğunu kabul etmektedirler. Çünkü Hz. Muhammed ve İslam kabul edildiği takdirde Tanrı oğlu İsa Mesih inancının bir anlamı kalmayacaktır. Zira onlara göre Hz. Muhammed gibi bir peygamber ve İslam gibi bir din gönderilmiş olsaydı kilisenin vahiy anlayışına göre Baba Oğula, Oğul Havârilere, Havârilere de İsa'nın bedeni kabul edilen kiliseye bildirirdi. Böylelikle İslamiyet ve onun peygamberi hakkında herhangi bir kabul Hıristiyan dogmasına aykırı olmaktadır. Bu sebeple hiçbir diyalog toplantısının sonunda Hz. Muhammed'e, Kur'an'a ve İslam'a atıf yoktur (Özşahin, Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog, 2005: 205; Özşahin, Dinler Arası Diyalog Gerçekte Nedir?, 2017: 91).

Hıristiyan çevrelerinde "Exclusivist"ler/dışlayıcılar olarak tanınan bir kesim diyalog faaliyetlerinin İsa'nın şahsında kurtuluşu (salvation) temel alan öğretiyi çeliştirdiğini, en azından bu

faaliyetlerin diğer dinlerin de insanı son kurtuluşa erdirebileceği mesajını içermemesi gerektiğini savunmaktadırlar (Özşahin, Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog, 2005: 205). Hıristiyan diyalog görevlileri, Müslümanları potansiyel Hıristiyan olarak görmektedir. Dinî çoğulculuğu savunan Hıristiyanlar da tek tanrıcı din mensuplarının özellikle de Müslümanların potansiyel olarak Hıristiyan olduğunu düşünmektedirler. Çünkü Müslümanlar, İsa'nın Tanrının oğlu olduğuna inanmasalar da en azından onun peygamber olduğunu kabul ederler. Buna ilaveten Hıristiyan dogmalarından olan İsa'nın bakire Meryem'den doğduğuna inanırlar. Hz. Meryem'e saygı ve sevgi beslerler. Müslümanların çoğunluğu kıyâmet yaklaşıncâ İsa Mesih'in yeryüzüne ineceğine inanmaktadırlar. Onlar, farkında olmadan bazı Hıristiyan kültür ve geleneklerini devam ettirirler. Bu sebeplerle Müslümanlar, özellikle Protestanlara göre "Görünmez Kilise"nin (Invisible Church) potansiyel üyeleri sayılırlar (Özşahin, Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog, 2005: 209). Bunun için kapsayıcılık "Inclusivism" adı verilen yöntem Müslümanları Hıristiyanlaştırmak açısından çok iyi düşünülmüş bir taktiktir.

Diyalog toplantılarında Hz. Peygamber ve Kur'an daima dışlanmıştır. Zaten bu bir diyalog değil, kelimenin tam anlamı ile Hıristiyanlığın ve Greko-Romen, paganistik değerlerin propagandasının yapıldığı bir monologdan, endoktriner söylemden başka bir şey değildir (Özşahin, Dinler Arası Diyalog Gerçekte Nedir?, 2017: 93). (Diyalogun nasıl yapılması gerektiği hakkında bk. (Bayrakdar, Dinlerarası Diyaloga Karşı İnsanî Diyalog, 2007: 309-315)). Diyalog toplantılarına katılanlar arasında Müslümanların sayıca azınlığı oluşturduğu, görevli eleman seçimi ve konu tespitinin Hıristiyan yetkililerin hâkimiyetinde olduğu, Müslümanlara baskın çıkmaya ve kontrolü ellerinde tutmaya çalıştıkları Müslüman katılımcıların da "figüran" olarak yerlerini aldıkları görülmüştür (Tümer ve Küçük, 1993: 406). Müslümanlığın da aktif olarak anlatılacağı bir diyalog toplantısı girişimi asla kabul görmemiş; "Bunun yerine siz Türkiye'deki Hıristiyanları toplayın, onlar kendilerini size anlatsınlar", denilmiştir (Bayrakdar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 284). Çünkü diyalog adı altında yapılan Hıristiyan monoloğu kilisenin egemenliğindedir ve onların dışında buna, aynı kavram, aynı mânâ ve aynı amaçla sahip çıkılması uygunsuz bir durum olmaktadır.

Diyalog faaliyetlerini Hıristiyanlar açısından değerlendirdikten sonra diyalog faaliyetinin taraflarından birisi olan ülkemiz Müslüman toplumu temsilcilerinden de bahsetmek gerekmektedir. Başlangıçta Vatikan'ın diyalog talepleri Diyanet İşleri Başkanlığı ve bazı ilahiyat fakülteleri tarafından yerine getirilmeye çalışılmıştır. Ancak Fetö örgütü resmî kurumların eşgüdümsüzlüğünden istifade ederek, sahip olduğu bazı sosyal ve maddî imkanları da öne çıkararak diyalog faaliyetlerine müdahil olmuştur. Vatikan'ın diyalog talepleri örgüt tarafından sahiplenilerek tam anlamıyla üstlenilmiş, resmî kurumlar geri plana atılmış ve zamanla Fetö örgütü dinler arası diyalog faaliyetinin ülkemizdeki neredeyse tek temsilcisi haline gelmiştir. Örgüt, dinler arası diyalog faaliyetlerine kendi amaçları doğrultusunda ivme kazandırarak bu durumu en iyi şekilde değerlendirmiştir.

Fetö terör örgütünün dinler arası diyalog altyapısını anlamak konumuz açısından gereklidir. Zira onlar, Kelime-i Tevhid'in bütünlüğünü dinler arası diyalog çalışmalarına engel olarak görmüşlerdir. Toplum tarafından dinler arası diyalog taraftarı Fetö örgütünün selefi sayılan Said Okur'un görüşlerinden bahsetmek konumuzun aydınlanması için son derece önemlidir. Bu sebeple önce Said Okur ve onun takipçilerinin faaliyetlerinden bahsetmemiz yerinde olacaktır.

Esas adı Said Okur (1878-1960)³ olan toplum tarafından Said-i Kürdî veya Said-i Nursî olarak

³ Said Okur, 1878 yılında Bitlis'in Hizan ilçesine bağlı İsparit nahiyesinin Nurs köyünde doğmuş, değişik köylerde bulunan medreselerde ders görmüştür. 1907 yılında İstanbul'a gelmiş, bazı siyasî olaylara adı karışmış ve tutuklanmıştır. Bir ara Toptaşı Tumarhanesi'nde gözetim altında tutulmuştur. Sonra tumarhaneden çıkarılıp hapishaneye gönderilmiştir. İkinci Meşrûtiyet'in ilanından önce 1908'de serbest bırakılmış, 31 Mart ayaklanmasına karışmış ve Meşrûtiyeti desteklemiştir. Cumhuriyetin ilanı ile TBMM'de faaliyetler yürütmüşse de yeni rejim ile anlaşamayıp Van'a gitmiştir. Yazdığı risaleler ve lideri olduğu Nurculuk akımı sebebiyle bundan sonraki hayatı mahkeme, sürgün ve hapishanelerde geçmiştir. Okur, 1960 yılında Şanlıurfa'da vefat etmiştir.

bilinen Nurculuğun kurucusu şahıs Hıristiyanlarla ittifak etmeyi kendi düşüncesine göre bir zorunluluk olarak görmüştür. O, bu amaçla bazı teşebbüslerde bulunmuştur. Bunun için Said Okur, 1950'de Roma'ya Papa XII. Pius'a Risale-i Nur Külliyyatı'nı, İstanbul'daki Hıristiyan görevli aracılığıyla göndermiştir. 22 Şubat 1951'de papanın baş kâtibinin teşekkür cevabını almıştır (Okur, Emirdağ Lâhikası, ts: 1/62). Bu sebeple o, Hıristiyanlarla kurulan bağlantı ve ilişkilerin sağlamlaşması yolunda cüretkâr ve tartışma götürür fikirler ortaya atmıştır. Onun Hıristiyanlarla ittifak etmek istemesinde, "mütecâviz dinsizlik" olarak adlandırdığı akımlar en önemli sebebi oluşturmaktadır. Onun bu kavramına en başta komünizm olmak üzere, ateizm, laik ve dünyevileşmiş bütün tasavvurlar dâhil olmaktadır. Mütecâviz dinsizlik sadece Avrupa'ya ait olmayıp, ülke içerisinde aynı düşüncede olanlar, özellikle yöneticiler bu kapsamın içerisine girmektedirler. Said Okur'a göre Deccal, ateist akımları temsil etmektedir. Kuzeyden gelen komünizm de aynıdır. Ona göre, Deccal'ı, Hz. İsa'nın önderliğindeki hakiki Hıristiyanlık öldürecek ve dağıtacaktır. O, şöyle demektedir:

"Hattâ sahih hadîsle, âhir zamanda İsevîlerin hakikî dindarları ile Kur'an ehli ittifak edip, ortak düşmanları olan zındıklara karşı koyacakları gibi; zamanımızda da dindarlar ve hakikat ehli, yalnız dindaşı, meslektaşı, kardeşi olanlarla samimî ittifak etmek değil, belki Hıristiyanların hakikî dindar ruhanîleri ile de ihtilafa sebep olan noktaları geçici olarak münakaşa ve anlaşmazlık konusu etmeyerek müşterek düşmanları olan mütecaviz dinsizlere karşı ittifaka muhtaçtırlar." (Okur, Lem'alar, ts: 150-151). "Çünkü küfr-ü mutlak hücum ediyor." (Okur, Emirdağ Lâhikası, ts: 1/206). Ona göre Hıristiyan ruhbanları ve misyonerlerle sıkı bir ittifak halinde olunmalıdır. Bu ittifakın taraflarından biri de hiç şüphesiz Nurcular olmalıdır. O, şöyle diyor: "Misyonerler ve Hıristiyan ruhanîleri hem Nurcular çok dikkat etmeleri elzemdir. Çünkü her durumda şimal cereyanı (komünist Rusya); İslam ve İsevî dininin hücumuna karşı kendini müdafaa etmek fikriyle, İslam ve misyonerlerin ittifaklarını bozmaya çalışacak. Halk (avam) tabakasına kolaylık gösterici olarak, zekâtın farz oluşu ve fâizin haramlığı ile burjuvaları halkın yardımına davet etmesi ve zulümden çekmesi yönüyle Müslümanları aldatıp, onlara bir imtiyaz verip, bir kısmını kendi tarafına çekebilir." (Okur, Emirdağ Lâhikası, ts: 159-160; Okur, Tarihçe-i Hayat, ts: 499).

Said Okur'un görüşlerinden istifade edilerek bir kısım görüşleri de çarpıtılarak oluşturulan örgütlerden birisi "Fetö Paralel Devlet Yapılanması"dır. Her bakımdan Said Okur'u taklit eden, bazen onun izinde yürüdükleri izlenimini veren bazen de bunu kabul etmeyen, onun düşüncelerinden etkilendiklerini gizlemeye çalışan Fetö terör örgütü lideri ve sempatizanları dinler arası diyalog çalışmalarını ortamı uygun bulduklarında hemen sahiplenmişlerdir. Bu örgüt kendisini zaman zaman Nurculardan ayrı bir kol, hatta alakasız yeni bir oluşum olarak göstermektedir. Said Okur'un ölümünden sonra Fetö örgütü lideri tarafından onun görüşlerine yeni bir yön verilerek zaman içerisinde farklı bir oluşum meydana getirilmiştir. Örgüt, dinler arası diyalog faaliyetlerini üstlendikten sonra da kendi mensupları ve Nurcu camiaya, bu faaliyetlerin Said Okur'un gerçekleştirmek istediği diyalog olduğu izlenimini vermeye çalışmıştır.

Örgüt kendi dinî anlayışlarına göre alenen Kelime-i Tevhid'in ikinci yarısını ihmal ederek bütünlüğünü tartışmalı hale getirmeye çalışmıştır. Örgüt mensupları, diyalog faaliyetlerine aykırı olduğu düşüncesiyle bazı ayet ve hadisleri ders kitaplarından, Cuma hutbelerinden ve Türkçe basılan hadis kitaplarından çıkarmaya kadar işi ileri götürmüşlerdir (Bayrakdar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 290, 295; Şentürk, 2019: 391-392). Bunlara göre teferruat olmayan sadece Kelime-i Tevhid'in ilk yarısı olsa gerektir.

2.1. Fetö Paralel Devlet Yapılanması ve Kelime-i Tevhîd

Katolik Kilisesi'nin misyonerlik faaliyetlerinin diyalog şemsiyesi altında devam ettiğini

bk. Said Okur, *Bediüzzaman Cevap Veriyor* (İstanbul: Yeni Asya Neşriyat, 2017), 13-17, 65, 127. Not: Said Okur'a ait kitaplardan yapılan alıntılar makale yazarı tarafından sadeleştirilmiştir.

kavrayan ve Müslüman olduğunu iddia eden diyalog yanlısı Fetö terör örgütü mensupları Vatikan'ın gizli emellerini bildikleri halde zaman içerisinde kilisenin emellerine bilerek, isteyerek alet olmuşlardır. Onlar, diyalog faaliyetlerinin Vatikan'ın amaçları doğrultusunda devam edebilmesi için gerekli gördükleri alanlarda İslamiyet'te reform yapmaya kalkışmışlardır. Bu sebeple Hıristiyanlarla aramızda bulunan engellerden birisinin Hz. Muhammed'in peygamberliği olduğunu düşünerek Kelime-i Tevhid'in bütünlüğünü bozmaya ikinci cümlesini etkisiz hale getirmeye çalışmışlardır.

2.1.1. Kelime-i Tevhid'in İkinci Yarısını İman Esası Saymamak

Bizzat Fetö terör örgütü lideri Fethullah Gülen tarafından dikte ettirilen kitap ve yayınlarda Kelime-i Tevhid'in ilk yarısı kasten öne çıkarılıp, okuyucuya diğer yarısı yokmuş veya gerekli değilmiş izlenimi verilmiştir (Ünal ve Camcı, 2003: 177, 237, 262). Bazen de İslam toplumunu sapkın fikirlerine hazır hale getirmek için doğrudan doğruya "Muhammedün Resûlullah" denmesine gerek yok diyerek gerçek niyetlerini açığa vurmuşlardır. Gülen şöyle diyor:

"Diyalog içinde bulunduğumuz insanlarla, ortak yanlarımızı artırmak ve onlar üzerinde konuşmak gerekir... bizi birbirimizden ayıracak hususlar söz konusu edilmeden, müşterekler üzerinde durulmalı ve müşterek yanlar araştırılmalıdır. Mesela, Allah ve ahiret konularında anlaşılmadığımız insanlara Peygamber efendimizi anlatmanın bir manası yoktur... Kur'an'da; "Allah'ı bırakıp da bazılarımız bazılarımızı Rab edinmesin" (Â-i İmrân 3/64) diyor. Dikkat edin, bu mesajda "Muhammedün Resûlullah" yok." (Ünal ve Camcı, 2003: 262-263).

Bu örgüte göre teferruat olmayan sadece Kelime-i Tevhid'in ilk yarısıdır. Gemi aزیya almış bulunan örgüt üyeleri kendi yayın organlarında örgütün diyalog yanlısı görüşlerini ilan etmekten çekinmemişlerdir. Bazı örgüt sempatizanları; "Üç dinden herhangi bir dine inanmak yeterlidir. Mühim olan Kelime-i Tevhid inancıdır. Hz. Muhammed'i kabul ve tasdik etmek ise şart olmayıp bir kemal mertebesidir" demişlerdir. Bazıları da; "Ehl-i Kitap ile âmentüde ittifak halindeyiz" iddiasında bulunmuşlardır (Ahmet Şahin, 17.04.2000 tarihli Zaman Gazetesi'nden naklen (Oruç, 2004: 30; Bayraktar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 286)). Onlara göre, "Müslümanlar teorik temellerden uzaklaşarak karşı tarafı Ehl-i Kitap olmalarına rağmen kâfir diye adlandırmışlardır. Bu yanlışlığı müdafaa edecek değilim" (Ahmet Kurucan, 15.05.2004 tarihli Zaman Gazetesi'nden naklen (Sezen, 2006: 54)), diyerek onların hidâyette olduklarını, kâfir olmadıklarını iddia etmişlerdir. Örgüt liderinin görüşlerinin derlendiği "Fasıldan Fasıla" isimli kitapta ise; "Herkes Kelime-i Tevhidi esas alarak çevresine bakışını yeniden gözden geçirmeli ve ıslah etmelidir. Hatta Kelime-i Tevhid'in ikinci bölümünü, yani 'Muhammed Allah'ın resûlüdür' kısmını söylemeksizin sadece ilk kısmını ikrar eden kimselere rahmet ve merhamet bakışıyla bakmalıdır" ifadeleri yer almaktadır (M. Fethullah Gülen'in Fasıldan Fasıla adlı kitabından naklen (Oruç, 2004: 31; Bayraktar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 285-290)). Hatta bazı dinler arası diyalog taraftarları hızlarını alamayıp, ulusal yayın organlarında; "Hıristiyanların, Yahudilerin, Zerdüştilerin, hatta Budist gibi herhangi bir şekilde bir Tanrı'ya inananların cennete gireceklerini, günümüzde ateistlere karşı olumsuz bir tutum takınılmasının söz konusu bile olamayacağını, ben ateistim diyen insanların, Kur'an'da söylenen tarzda ateist olmadıklarını, ateist olmak için, inanmanın bütün merhalelerinin bilinmesi ve bunun böyle olmaması gerektiğinin ortaya konulması gerektiğini, yoksa duygusal olarak ateizm yapıldığını, söz gelişi Nietzsche (1844-1900)'nin ateizminde sağlam bir Allah inancının var olduğunu" açıkça ilan etmişlerdir (Bayraktar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 293; Karlığa, 2004: Kelebek).

Resmî kurumlara sızmış bulunan Fetö terör örgütü her sene Hz. Peygamber'in hayatını konu edindiği izlenimini veren kitap okuma kampanyaları düzenlemeye başlamıştır (Örnek olarak bk. (Nevşehir Valiliği, 2014, s. 1-6)). Okutulan kitaplar Hz. Peygamber'i anlamayan, beyni donmuş, basireti bağlanmış örgüt üyesi veya sempatizanı Rahime Kaya ve Reşit Haylamaz isimli şahıslarca örgüt lideri Fethullah Gülen'in vaaz kasetleri ve kitaplarından mülhem olarak veya örgüt liderinin doğrudan dikte

ettirmesi sonucu oluşmuştur. “Herkes Onu Okuyor” gibi kampanyalarla okutulan kitaplar örgütün kendi kıt, kısır anlayışlarına uygun olarak, örgütün gizli amaçları doğrultusunda Müslümanların zihnini bulandırmak için hazırlanmıştır. Ortaokul seviyesindeki kitapta hiçbir kaynak gösterilmeden Kelime-i Tevhid’in ilk yarısı kasten öne çıkarılıp, okuyucuya diğer yarısı yokmuş veya gerekli değilmiş izlenimi verilmiştir (Kaya, 2013-2014: 106, 153; Demircan, 2018: 207-215). Lise ve daha üst seviyedeki kitapta ise okuyucuya Mi’rac’tan dönüş anlatılırken doğrudan doğruya örgütün fikri empoze edilmiş ve; “Hz. Muhammed’in hedefi, öncelikle bütün insanları rahmet ve şefkatle kucaklayıp, ümmeti arasında da Kelime-i Tevhid’in ikinci yarısını söylemekten kaçınarak kendisini kabul etmese bile ‘Lâ ilâhe illallah’ diyen herkesi buraya getirmektir. Çünkü o, ‘Kim, Lâ ilâhe illallah derse, cennete girer’ buyuracaktı. Daha baştan o, bunun için yaratılmıştı...” denilmiştir (Haylamaz, Gönül Tahtımızın Eşsiz Sultanı Efendimiz (Muhtasar), 2013: 252).

Fetö terör örgütü üyesi veya sempatanları Kelime-i Tevhid’in ilk yarısını öne çıkararak diğer ikinci yarısını ihmal ederek bu ikinci kısmı da kendi örgütlerinin amaçlarına hizmet eder şekilde yorumlamışlardır. Reşit Haylamaz, Kelime-i Tevhid ile ilgili olarak yazdığı makalesinde bir, iki Kalam kitabı dışında tamamen hadis kaynaklarına ve örgüt liderlerinin kitaplarına dayanmış, bazı hadisleri de kendi örgütlerinin amaçlarına hizmet eder şekilde, örgüt liderinin anlayışı doğrultusunda yorumlamıştır (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 161-211). Onların iddiaları şu şekilde sıralanabilir: 1-Hadislerin geneline göre her “Lâ ilâhe illallah” diyenin cennete gidemeyeceğini söylemenin imkânı yoktur. 2-Üç dinden herhangi bir dine inanmak yeterlidir, “Lâ ilâhe illallah”, imanın kemâl noktasıdır. 3-Kelime-i Tevhid’in ilk yarısını kabul etmek fetret ehli içindir. 4-“Lâ ilâhe illallah” diyen ebedî cehennemde kalmayacaktır, eninde sonunda cennete girecektir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 161-211).

Şimdi bu iddiaların İslam’a uygun olup-olmadıklarını ele alalım:

1-“Hadislerin geneline göre her “Lâ ilâhe illallah” diyenin cennete gidemeyeceğini söylemenin imkânı yoktur, iddiasını ortaya atıp, bunu da “Hz. Peygamber’i tanıyıp bildiği halde onu kabul etmeyen veya onu açıktan inkâr edenleri kapsamamaktadır” (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 191) şeklinde muğlak ifadelerle geçiştirmek mümkün değildir. Zira önceki cümlede kimlerin kastedildiği ortaya konmamış, Hz. Peygamber’i görüp bilen Ebû Tâlip ile Hz. Ebû Bekir dönemindeki bazı kimseler örnek verilerek konu geçiştirilmiştir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 192-193).

2-Bir diğer iddia da; “Üç dinden herhangi bir dine inanmak yeterlidir İmandan maksat, kemâl noktasıdır ve bu da “Lâ ilâhe illallah” diyen kimse cennete girer anlamına gelmektedir. İmanın kemâli ise, zaten “Muhammedün Resûlullah”ı da ihtiva etmektedir” şeklindedir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 194-195). Kur’an’da Ehl-i Kitap, kendilerine gazap edilmiş, dalâlette ve kâfir ilan edilmişken (bk. el-Fâtiha 1/7; Âl-i İmrân 3/19, 85; en-Nisâ 4/150-151; el-Mâide 5/72-73), onlar ortak bir kelime olan Kelime-i Tevhid’e davet edilmişken (bk. Âl-i İmrân 3/64) üç dinden herhangi birine inanmanın yeterli olduğunun iddia edilmesi Kur’an’ın bir kısım ayetlerinin göz ardı edilmesidir. Fetö örgütünün imanın kemâli konusundaki iddiasına göre bir kimse “Muhammedün Resûlullah” kısmını söylemese de kâmil manada imanı vardır. Bilerek şuurlu bir inkârın söz konusu olmadığı durumlarda, Ehl-i Gaflet de sadece “Lâ ilâhe illallah” demekle kurtulacak ve cennete gidecektir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, s. 196). Fetöcü yazar burada büyük günah işleyen bazı Müslümanları örnek vermektedir. Burada ameli imandan cüz sayan Hâricîlik, İbâdîlik, Mu’tezile ve Râfizîlik gibi bazı ekolleri de eleştirmektedir. Verilen örnekler zaten Müslüman olanlarla ilgilidir. Makale yazarı bu şekilde konuyu ele aldığı halde sonuç bölümünde aynı ekolleri imâ ederek, niyetini izhar etmiş; “Aykırı ekollerin yaptığı gibi yeryüzü dolusu insana cehennemde yer aramak olmamalıdır” (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-

i Tevhid, 2012: 185, 205) ifadesini kullanarak, “Lâ ilâhe illallah” diyerek kurtulacak olanların, Ehl-i Gaflet’ten olan Müslümanlarla sınırlı olmadığını ortaya koymuş bulunmaktadır. Yani hiç Müslüman olmamış, ama Allah’ın bir tek olduğuna inanmış kimseler de bu durumda Fetöcü yazara göre cennete girecektir.

3-Kelime-i Tevhid’in ilk yarısını kabul etmek fetret ehli için geçerlidir. Fetöcü yazar fetret ehli konusunda Hz. Peygamber’in çağdaşı olan Abdulmuttalip, Kuss b. Sâide, Zeyd b. Amr ve Varaka b. Nevfel gibi şahısları örnek verdikten sonra kendisinin fetretten ne kastettiğini açıklamaya koyulmaktadır. O, Said Okur’un kitap ve görüşleriyle⁴ terör örgütü lideri Fetullah Gülen’in kitaplarından doğrudan kaynak vererek “fetret” kavramını kendince şekillendirmektedir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 196-198). O, Said Okur ve Fetullah Gülen’den naklederek şöyle diyor; “Bu durum, sadece İslâm öncesi günler için geçerli değildir; kural geneldir ve “Muhammedün Resûlullah” hakikatini hiç duymadığı halde aklıyla sadece “Lâ ilâhe illallah” gerçeğine uyanan kimse, fetret ehlidir ve işte başlangıçtan bu yana sözünü ettiğimiz beyanlardan istifade edecek olanların bunlar olduğunda şüphe yoktur. Realiteler de bunu göstermektedir; günümüz dünyasının büyük bir bölümü Allah Resûlünü tanımamakta, tanıyanların çoğu da onu yanlış bilmektedir. Bunlar arasında herhangi birisi aklıyla Cenâb-ı Mevlâ’nın varlık ve birliğine ulaşırsa, ancak O’nun peygamberi hakkında malumat sahibi olamadan vefat etse hüküm aynıdır. Sadece marifet-i ilâhiyeyi bilen ve “Lâ ilâhe illallah” diyen bu durumdaki insanlar, bir nevi fetret yaşadıkları için Ehl-i Necât’lılar. Demek ki, Resûlullah’ı duymayan veya yanlış olarak duyurulan bu insanlar da İslâm öncesi yıllarda yaşayanlar gibi aynı hükmün muhataplarıdır. Müslüman olarak bizlerin, bu durumdaki insanlara cehennemde yer hazırlama kolaycılığında vazgeçerek realiteyle yüz yüze gelmemiz gerekir.” (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 197; Okur, Mektûbât, 2016: 494-495; Okur, Kastamonu Lâhikası, ts: 111).

Görüldüğü gibi bu açıklamaların bir kısmında gerçek fetret ehlinde bahsedilirken, diğer taraftan zamanımız Müslümanlığına bile fetret arız olduğunu ilan eden Said Okur’un sözlerine uygun olarak (Okur, Kastamonu Lâhikası, ts: 111) “Hz. Peygamber’i tanımayan veya yanlış tanıyan” diye nitelendirdikleri herkesi fetret ehlinde saymaktadırlar. “Yanlış tanıyan” ifadesiyle masum gösterilmeye çalışılan inkârın hiçbir savunulur tarafı yoktur. Zira Hz. Peygamber döneminde onu inkâr edenler de yanlış tanıyorlardı. Onun, sihirbaz, saralı veya deli olduğunu söylüyorlardı (bk. Yûnus 10/2; el-İsrâ 17/46-47; el-Enbiyâ 21/3; el-Mü’minûn 23/70; el-Furkân 25/8; Sâd 38/4; ez-Zâriyât 51/52-53; et-Tûr 52/29; el-Kamer 54/9; el-Kalem 68/2-4; et-Tekvîr 81/22). Onun kâhin veya şâir olduğunu iddia ediyorlardı (bk. el-Enbiyâ, 21/5; Yâsîn, 36/69; Sâffât, 37/36; et-Tûr, 52/29-30; el-Hâkka, 69/40-42. Peygamberleri inkâr sebepleri için bk. (Namlı, Kur’an’a Göre Peygamberleri İnkâr Sebepleri, 2017: 169-197; Namlı, Nübüvvet Müessesesi ve Muarızların İleri Sürdüğü Bazı İtirazlar, 2018: 470-504; Barlak, 2015: 70)). Mütenebbî denilen kimseler de Hz. Peygamber’i kendi meslekleri olan kâhinliğe ve kabile reisliğine benzetiyorlardı (Ünlü, 1984: 55). Müsteşrikler ve Müslüman olmayan dinler arası diyalog görevlilerinin çoğunluğu İslamiyet’i pek çok Müslümandan daha iyi bildikleri halde Hz. Peygamber’e çeşitli yakıştırmalarda bulunmaktan çekinmemektedirler (Özşahin, Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog, 2005: 199, 204, 215; Özşahin, Dinler Arası Diyalog Gerçekte Nedir?, 2017: 91). Fetö örgütünün anlayışına göre yukarıda saydığımız inkârcı grupların hepsi “Hz. Peygamber’i yanlış tanıyanlar” grubuna dahil edilebilecektir. “Yanlış tanıyan...” adı altında inkârcıların masum gösterilerek onların hidâyette ve Ehl-i Necât olduklarını iddia etmek mümkün değildir. Günümüzde belki çok az sayıda

⁴ Said Okur’a göre fetret döneminde yaşamaktayız. O, bu konuda şöyle diyor: “Âhir zamanda madem fetret derecesinde din ve Din-i Muhammedî’ye lâkaydlık perdesi gelmiş ve madem âhir zamanda Hz. İsrâ’nın din-i hakikisi hükmedecek, İslamiyet’le omuz omuza gelecek...” Okur, *Kastamonu Lâhikası*, 111.

fetret ehli insan bulunabilir ama dünyanın büyük bir bölümünü bu şekilde fetret ehli=câhil göstermek her şeyden önce bu insanların şahıslarına yönelik hakaret içermektedir. Teknoloji ve bilişim çağında fetretten bahsetmek akl-ı selîm sahibi hiçbir insana yakışan davranış değildir. Diğer taraftan dünyamızda fetret ehli bazı insanlar bulunduğunu kabul etsek bile onlar, aklen Allah'ın varlığını ve bir tek olduğunu bulabilirler. Bu insanların hak din olan İslamiyet'i de aramaları onların dünyadaki en öncelikli görevleridir. Akıllı olmak da bunu gerektirir. Yarattığı hikmetine uygun olan da budur. Zira Allah Teâlâ: "Ey Ehli Kitâp, sizler, resûllerin arası kesildiği bir sırada (fetret devrinde, Senin rahmetinin) bir müjdecisi ve (Senin azâbının) bir korku habercisi, bizlere gelmedi demeyesiniz, diye muhakkak sizlere (hakikatları) açılayıp duran Bizim Resûlümüz (Muhammed) geldi. İşte muhakkak sizlere (rahmet) müjdecisi ve (azâbın) korku habercisi de geldi. Allah, her şeye gücü hakkıyla yetendir" (el-Mâide 5/19). "Sizlerin onda (dünyada) tezekkür eden, (iyice düşünüp, ibret, öğüt alan) kimsenin tezekkür ettiği şeyler (zaman) kadar, Biz, sizlere ömür vermedik mi? Sizlere de (Bizim azâbımızın) bir korku habercisi (nezîr) de geldi. İşte şimdi sizler tadın (azâbı)" (Fâtır 35/37) buyuruyor.

4-Fetö örgütü sempatanları Ehl-i Sünnet ekollerinin mü'minlerin günahkâr bile olsa cezasını çektikten sonra cennete gideceği yönündeki görüşlerini "Lâ ilâhe illallah" diyen ebedî cehennemde kalmayacaktır, eninde sonunda cennete girecektir, şeklinde yorumlamışlardır. "Lâ ilâhe illallah" diyeni imanlı saymışlardır. Başka herhangi bir açıklamaya gerek olmadan, bu tür hadislerde ifade edilenin ne olduğuna da değinmeden bu şekilde hüküm vermişlerdir (Haylamaz, Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid, 2012: 199).

Kur'an'ın, Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmeyip, Kelime-i Tevhid'in ilk bölümünü ifade eden ayetleri benimsiyormuş gibi yapmak; Hz. Muhammed'in peygamber olduğuna inanmayıp, onun sadece Kelime-i Tevhid'in ilk bölümünü ifade eden hadislerini kabul ediyor görünmek akıl tutulmasıdır. Zira böyle bir Müslümanlık yoktur. Örgüt üyesi Suat Yıldırım da Kelime-i Tevhid'in ilk bölümünü kabul ettiğini düşündüğü kimseleri hidâyette sayan bir anlayışla, kıyamet alâmeti sayılan henüz ortada bulunmayan Hz. İsa'nın etrafında Müslümanların toplanması gerektiğini söylerken (Hz. İsa'nın öldüğüne, şu anda hayatta olduğuna ve kıyamet yaklaşınca geri döneceğine dair farklı görüşler için bk. (Kevserî, 1980: 8-73; Kılıçarslan, 2020: 202-212; Ünal Z., 2011: 89-200)), ilgili hadislerin beyanlarına uygun olarak, Hıristiyanların Hz. İsa'nın liderliğinde peygamberliğin esas sahibi Hz. Muhammed etrafında toplanması gerektiğinden hiç bahsetmemektedir (Bayrakdar, Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm, 2007: 288). Hz. Muhammed'in peygamber olduğuna inanılmıyorsa, yalancı peygamber addediliyorsa resul olduğuna inanılmayan kişinin getirdiği haberin de hükmü yoktur. Hadis ilminde metinden önce hadisin senedine önem verilmesi bu sebeptendir. Senet sağlam değilse o hadis de sahih değildir. Haberi getirene inanılmıyor, yalancı addediliyorsa haberin de bir değeri yoktur. Habere inanılıyor veya inanılmış gibi yapılıyor ama haberi getiren yalanlanıyorsa burada haberin doğruluğuna inanan veya inanmış gibi görünen açısından büyük bir problem var demektir. Böyle bir şey aklen mümkün değildir. Hz. Muhammed peygamber değildir, inanılması gerekmez ama o, Allah'tan "Kim Lâ ilâhe illallah derse cennete gider" diye söz almıştır demek akl-ı selîm sahiplerinin söyleyebileceği bir söz değildir.

Müslüman dinler arası diyalog taraftarları bir taraftan da faaliyetlerini meşrulaştırmak için ayet ve hadisler müracaat etmişlerdir. Ancak diyalog için kullandıkları ayet ve hadisler konusunda hem usûl bakımından hem de mânâ bakımından hata yapmışlardır. Usûl bakımından ayet ve hadisleri bütüncül bir yaklaşımla değerlendirmeyip, ayet ve hadislerden işlerine yarar gibi gördüklerini seçmişlerdir. Ayetlerin sebab-i nüzûlünü, hadislerin sebab-i vürûdunu ihmal etmişlerdir. Diyalog çalışmaları Kur'an ve Sünnetin emriymiş gibi lanse etmişlerdir (Bayrakdar, Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi, 2007: 301). Kur'an'da yer alan ve Müslüman olmayanlara da hitap eden ayetler diyalog için değil, onları hak ve hakikate; İslam'a davet etmektir. Mânâ bakımından

yaptıkları hata ise Kur'an ve Sünnete dayalı kavramlara farklı anlamlar yüklemeleri, zaman zaman da keyfi olarak anlamlarda artırma ve eksiltme yaparak çarpıtmalarıdır. Ehl-i Kitap kavramı Yahudi ve Hıristiyanları ifade eder. Bu kavram Yahudi ve Hıristiyanlara tanınan zimmî statüsü ve cizye vergisi gibi bazı toplumsal ve hukukî imtiyazları belirtmekten başka bir şey ifade etmemektedir. Ehl-i Kitap terkinde yer alan "Kitap" kelimesi onların Allah'ın katından gelen hak bir kitaba sahip oldukları anlamına gelmez. Fetö örgütü mensupları Ehl-i Kitap kavramını kullanarak, İslamiyet ile Hıristiyanlık arasında âmentüde ittifak olduğunu iddia edip, ortak inançlar belirlemeye çalışmışlardır. Sanki Hıristiyanlar da tevhid inancına sahiplermiş gibi göstermişlerdir (bk. 17.04.2000 tarihli Zaman Gazetesi'nden naklen (Oruç, 2004: 30; Bayrakdar, Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi, 2007: 304)). Bu konuda üzerinde durulması gereken önemli bir nokta daha bulunmaktadır. Bu da bazı ayetlerde Kur'an'ın, Ehl-i Kitap'ın yanında olan ve önceki kitapları tasdik etmek, doğrulamak için indirildiğini anlatan ifadelerinin (bk. en-Nisâ 4/47; el-Mâide 5/48; Yûnus 10/37; el-Ahkâf 46/12) doğru anlaşılmasıdır. Ayetlerde "Kitap" kelimesinin tekil olarak kullanılması ve el-Ahkâf 46/12. ayetinde de açıkça Hz. Mûsâ'ya indirilen kitap olan Tevrat'tan bahsedilmesi sebebiyle Kur'an'ın, tahrif edilmiş Tevrat ve İncil'i tasdik etmek değil onların Allah tarafından indirilen asıllarını tasdik etmek için indirildiği ortaya çıkmış oluyor. Hz. Muhammed'in ve mü'minlerin Allah'ın kitaplarına iman ettiklerini ifade eden el-Bakara 2/285. ayette geçen "وَكُتُبِهِ" ve Kütübübihi" ifadesindeki zamir Allah'a râcî olduğundan Allah'ın kitaplarına yani Allah'ın gönderdiği aslî kitaplara iman ettiler, demektir. Yoksa dinler arası diyalog taraftarı Fetö örgütü ve bazılarının zannettiği gibi muharref Tevrat ve İnciller değildir. "Kitaplar" kelimesi ile bugünkü Tevrat ve İnciller kastedilmiştir diye itiraz edilecek olursa; bu mümkün değildir. Zira Hıristiyanların çok sayıda İncil'i vardır. Vele ki, öyle olsa bu durumda ayetlerde geçen "مُصَدِّقًا; muşaddıkan" ibaresini tasdik etmek ve doğrulamak olarak değil; "doğrultmak" veya "doğrulatmak" şeklinde düzeltmek olarak anlamak ve mânâlandırmak gerekmektedir. Bu durumda ayetler yine dinler arası diyalog taraftarı Fetö örgütünün ulaşmak istediği sonucu vermemektedir (Bayrakdar, Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi, 2007: 305). Ehl-i Kitap hakkında çok sayıda ayet ve hadis vardır. Bu ayet ve hadisler, onların kitaplarını tahrif ettikleri dolayısıyla bâtil inançlara sahip olduklarını ifade ederler. İkinci olarak da onların doğru ve yanlışları anlatılır. Ehl-i Kitap'tan ahitlerine uyup Müslüman olmaları istenir. Bununla birlikte diyalog taraftarları ayetlere bütüncül bir yaklaşımla bakmayıp sadece Ehl-i Kitap hakkında onların doğru yaptıkları ve övgüye layık olan davranışlarından bahseden ayet ve hadisleri keyfi olarak kullanmaktadırlar (Bayrakdar, Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi, 2007: 302).

Müslüman olduğu düşünülen dinler arası diyalog taraftarlarının, Hz. Peygamber'in hadislerinin kendi işlerine yararmış gibi görünen bir kısmını alıp, Kelime-i Tevhid'in bütününe ifade eden hadisleri dışlayarak yok hükmünde saymaları maksatlı ve kötü niyetli bir yaklaşımdır. Bu tavır dine zarar verir, kişiyi imandan çıkarır. Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmanın iman esası olduğunu kabul etmeyen, 'ben Hz. Muhammed'e inanıyorum' dese de imanını kaybetmiştir. Zira bu; 'ben içki içmiyorum ama içki içmek haram değildir' demek gibidir. Fetö terör örgütü sempatanları, Hz. Muhammed'in Yahudiler ve Hıristiyanlarla görüşmesini, onlarla antlaşmalar yapmasını, onlara elçiler göndermesini, onlardan bazı heyetleri kabul etmesini, o zamandaki bir takım devlet yöneticilerine mektuplar göndermesini hatta Medine Sözleşmesi'ni kendi yaptıkları dinler arası diyalog faaliyetine delil olarak kullanmış olsalar da bu konular onların iddialarına delil olamaz. Zira, Hz. Peygamber'in gayesi ya doğrudan İslam'ı tebliğ etmektir veya toplumsal barışı sağlamaktır (Bayrakdar, Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi, 2007: 305). Hz. Peygamber'in gayesi ile Fetö terör örgütünün amaçları arasında bir örtüşme yoktur.

SONUÇ

Kelime-i Tevhid'in ilk cümlesinin ikinci cümlesini de kapsadığı zımnen kabul edilerek, kısaca "Lâ ilâhe illallah" diye ifade edilmesinde bir sakınca yoktur. Bu şekilde kısaca söylemek Hz. Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğuna inanılması gerektiğine aykırılık oluşturmaz. Kur'an ve İslam, Hz. Muhammed'in peygamberliğine ayrılmaz bir biçimde hatta zarûrî olarak bağlıdır. Onun peygamberliğine iman yoksa Kur'an ve son din İslam da yoktur. Kur'an-ı Kerim varsa, o Allah'ın kitabıysa, Hz. Muhammed'e indirilmişse -ki elbette öyledir- o Kitap'ın içerisinde Kelime-i Tevhid'in ikinci yarısı hiç bulunmasaydı bile bu durum aklen, zarûrî olarak Hz. Muhammed (sav)'in peygamber olduğuna iman etmeyi gerektirirdi.

610 yılından bu yana Kelime-i Tevhid "Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah" şeklinde bir bütündür. Normalde "Lâ ilâhe illallah" cümlesi ile "Muhammedün Resûlullah" cümlesi biri diğerinden bağımsız söylenebilse de İslam Dinine girmenin, Müslüman olmanın anahtarı olduğunda Kelime-i Tevhid başka bir alternatif ya da tecezzî kabul etmez. İslam'da Allah'tan başka ilahın olmadığı da Hz. Muhammed'in peygamberliği de tartışmaya açık değildir. Buna rağmen her şartta dinler arası diyalogun gerekliliğine inanan Fetö örgütü diyalog kuracakları Ehl-i Kitap mensuplarıyla müşterek bir zeminde buluşabilmek adına onu "Lâ ilâhe illallah" ile sınırlamak gerektiğini iddia etmişlerdir.

Kilise, misyonerlik faaliyetlerinde metot değiştirmiş, takkiye yapmış sahte diyalog şemsiyesini kendisine kalkan olarak kullanmıştır. Müslüman olduğunu iddia eden diyalog yanlısı Fetö örgütü mensupları da Vatikan'ın gizli emellerini bildikleri halde zaman içerisinde onlar da kilisenin emellerine alet olmuşlardır. Kelime-i Tevhid'in ikinci cümlesini etkisiz hale getirmeye gayret etmişlerdir. Bu kesimler özellikle "zamanımız imanı kurtarma zamanıdır" gibi cümleleri sık sık kullananlardır. Hz. Muhammed'in peygamberliğine iman etmeden nasıl Müslüman olunacaktır? Diyalogun esas sahibi Hıristiyanlara gelince onlar Fetöcülerin iddialarının aksine teslis inancını terk etmiş değillerdir. Diğer taraftan dinler arası diyalog diye bir şey olamaz. "Interreligious" kelimesi de hatalı olarak çevrilmiştir. Kelimenin tam çevirisi "Dinler Arası Diyalog" değil "Dindarlar Arası Diyalog"dur. Zira dinlerin kendileri bir araya gelip diyalog yapacak değillerdir. Bu bağlamda eğer Müslümanlar ve Hıristiyanlar birbirlerinden bir şey öğrenmek istiyorlarsa fert ve gruplar halinde toplantı yapmalarında, bilgi alışverişinde bulunmalarında herhangi bir sakınca yoktur. Bunun adı da Müslümanlar ve Hıristiyanlar arası diyalog olabilir. Müslümanların, Hıristiyanların veya başka herhangi bir din mensuplarının açıktan kendi dinlerini anlatacakları monolog tarzında bilimsel toplantılar yapılmasının herhangi bir sakıncası da yoktur. Müslümanlar adına iyi niyetli bilgi alışverişi veya bazı konularda Müslümanlardan destek vermesi isteniyorsa bu bir örgüt veya cemaat aracılığı ile değil bütün Müslümanları temsil edebilen kurumlarca yapılmalıdır. Diyanet İşleri Başkanlığı, üniversiteler ve ilahiyat fakülteleri bu türlü faaliyetler yapabilirler. Bu türlü faaliyetlerin amacı dinî, sosyal, kültürel bilgi alışverişi veya tebliğ olabilir. Ancak bu faaliyet İslam'ın inanç esasları veya herhangi bir ilkesine zarar verici, tahrip edici ve halkı şüpheye düşürücü açık veya gizli bir amaca yönelik olmamalıdır. Özellikle İslam'ın temeli olan Kelime-i Tevhid'in bütünlüğünün tahrip edilmesi, dinler arası diyalog adı altında Müslümanların iman zafiyetine düşürülmeye çalışılması kabul edilemez. Dinler arası diyalog şemsiyesi altında misyonerlik faaliyetleri yapılması, amacın Proselitizm olması ve faaliyetin "kuzu hırsızlığı"na dönüşmesi, gizli emeller beslendiğinin ortaya çıkması niyetin halis olmadığının apaçık delilidir. Sonuçta dinler arası diyalog faaliyetlerinin amacının Hıristiyanların, Müslümanları tanımak ve onlardan kendi dinleriyle ilgili bilgi almak olmadığı ortaya çıkmıştır. İlk zamanlarda dinler arası diyalog taraftarı Hıristiyanların amacı başka Fetö Paralel Devlet Yapılanması terör örgütünün amacı başkaymış gibi gözükürken daha sonradan Fetöcülerle, Hıristiyanların aynı amaca hizmet ettikleri anlaşılmıştır. Bu amaç da; Hz. Muhammed'i, İslam ve Kur'an'ı devre dışı bırakıp, Müslümanları, Hıristiyanlara altın tepsi içerisinde sunmaktır.

Fetöçülerin, Allah'ın kendilerini dalâlette ve kâfir ilan ettiği kimseleri sanki Müslümanlar dışlamışlar gibi yeryüzü dolusu insana cehennemde yer aramakla Müslümanları suçlamaları İslâmî temelden yoksun, sindirme amaçlı örgüt propagandasından başka bir şey değildir. Çünkü cennet ve cehennem Allah'ın tasarrufundadır. Allah'a rağmen buralara bir insanın başka birini dâhil etmesi mümkün değildir. Hakiki bir fetret hali ne zaman yaşanırsa yaşansın, Allah böyle kimselere adaletiyle muamele edecektir. Fetret konusunun istismar edilip, Kelime-i Tevhid'in ikinci yarısının etkisiz hale getirilmesi kasıtlıdır, örgütün gizli emellerine hizmet etmek için kullanılan bir argümandan ibarettir.

KAYNAKÇA

- Arpaguş, H. K. (1989). Kelime-i Tevhid. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (s. 25/214-215). içinde Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Aykıt, D. A. (2007). Hıristiyanlıkta Kuzu Hırsızlığı veya Proselitizm. *Journal of Islamic Research*, C/S. 20 (2): 206-220.
- Aynî, B. E. (2001). *'Umdetü'l-Kârî Şerh-i Sahîhi'l-Buhârî*. Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye.
- Bâkılânî, E. B. (1957). *Temhîd*. Beyrut: Mektebetü Abikan.
- Barlak, M. (2015). *Kelam'da Nübüvvet Tartışmaları*. Ankara: Ankara Okulu Yayınları.
- Bayraktar, M. (2007). Dinlerarası Diyalog ve Başkalaştırılan İslâm. *İslâmî Araştırmalar Dergisi*, C/S. 20 (3): 285.
- Bayraktar, M. (2007). Dinlerarası Diyaloga Karşı İnsanî Diyalog. *İslâmî Araştırmalar Dergisi*, C/S. 20 (3): 309-315.
- Bayraktar, M. (2007). Kur'an ve Sünnetin Dinlerarası Diyaloga Alet Edilmesi. *İslâmî Araştırmalar Dergisi*, C/S. 20 (3): 301.
- Buhârî, M. İ. (ts.). *Şahîhu'l-Buhârî (el-Câmi'u's-Şahîh)*. İstanbul: el-Mektebetü'l-İslâmiyye.
- Çelebi, İ. (2019). Kelime-i Şehâdet. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (s. Ek 2/36-37). içinde Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Demircan, A. (2018). *Tarihin ve Dinin İstismarı*. İstanbul: Beyan Yayınları.
- Ebû Dâvud, S. E. (1988). *Sünenü Ebî Dâvud*. Beyrut: Müessesetü'l-Kütübi's-Sekafiyye.
- Gölcük, Ş. ve Toprak, S. (2016). *Kelam*. Konya: Tekin Kitabevi.
- Haylamaz, R. (2012). Sübutu, Manası ve Yorum Zenginliği Açısından Kelime-i Tevhid. *Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C/S. 14 (2): 161-211.
- Haylamaz, R. (2013). *Gönül Tahtımızın Eşsiz Sultanı Efendimiz (Muhtasar)*. İstanbul: Muştu Yayınları.
- Kadı Abdülcebbar, A. (2012). *el-Muğnî fi ebvâbi't-tevhîd ve'l-adl*. Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye.
- Karlıga, Bekir. (2004, 18 Nisan). Hürriyet Gazetesi Kelebek. Öyle Demek İstemedi. Erişim tarihi: 06.05.2020, <https://www.hurriyet.com.tr/kelebek/oyle-demek-istemedi-38594485>
- Kaya, R. (2013-2014). *Efendiler Efendisi Hz. Muhammed (sav)*. İstanbul: Muştu Yayınları.
- Kevserî, M. Z. (1980). *Nażratun 'âbire fi mezâ'imi men yünkiru nüzûle 'Îsâ 'aleyhi's-selâm kable'l-âhire*. Kahire: Mektebetü'l-Kudsî.
- Kılıçarslan, M. (2020). *Molla Fenârî'nin Usûlü Üzere Meryem Sûresi Tefsiri*. İstanbul: Kalem Yayınevi.
- Kirmânî, H. (1977). *Ekvâlü'z-zehebiyye*. Tahran: İntişârâtü Encümen-i Şehinşâhî Felsefe-i İran.
- Mâtürîdî, E. M. (2017). *Kitâbü't-tevhîd*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Müslim, H.K. (1991). *Şahîhu Müslim*. Beyrut: Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî.
- Naim, A. ve Miras K. (1987). *Tecrîd-i Sarîh Tercemesi ve Şerhi*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.
- Namlı, A. (2017). Kur'an'a Göre Peygamberleri İnkâr Sebepleri. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C/S. 8 (1): 169-197.
- Namlı, A. (2018). Nübüvvet Müessesesi ve Muarızların İleri Sürdüğü Bazı İtirazlar. *Tasavvur: Tekirdağ İlahiyat Dergisi*, C/S. 4 (2): 470-504.

- Nesefi, E. M. (2003-2004). *Tebşiratü'l-edille fi 'uşûli'd-dîn*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.
- Nevevî, M. Y. (1994). *Minhâc fi şerh-i sahîh-i Müslim*. Kahire: Müessesetü Kurtuba.
- Nevşehir Valiliği, İ. M. (2014, 02 05). Resmi Yazı. *Herkes O'(Sav)nu Okuyor Yarışması*. Nevşehir, Merkez, Türkiye: Nevşehir Valiliği, İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 05.02.2014 tarih ve 506447 sayılı yazısı ve ekleri.
- Okur, S. (1956). *Emirdağ Lâhikası*. b.y.: y.y.
- Okur, S. (1956). *Kastamonu Lâhikası*. b.y.: y.y.
- Okur, S. (1956). *Lem'alar*. b.y.: y.y.
- Okur, S. (1956). *Tarihçe-i Hayat*. b.y.: y.y.
- Okur, S. (2016). *Mektûbât*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Oruç, M. (2004). *Dinler Arası Diyalog Tuzağı ve Dinde Reform*. İstanbul: Arı Sanat Yayınları.
- Özşahin, L. (2005). *Kaosun Jeopolitiği ve Dinler Arası Diyalog*. İstanbul: Rağbet Yayınları.
- Özşahin, L. (2017). Dinler Arası Diyalog Gerçekte Nedir? L. L. Abul içinde, *Din İstismarı* (s. 91). Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.
- Râzî, E. H. (2003). *A'lâmü'n-nübüvve er-red ale'l-mülhid Ebî Bekir er-Râzî*. Beyrut: Dâru's-Sâkî.
- Sezen, Y. (2006). *Dinler Arası Diyalog İhaneti*. İstanbul: Kelam Yayınları.
- Şentürk, H. (2019). *Türkiye'de İslami Oluşumlar Ansiklopedisi İslamcılık*. İstanbul: Çıra Yayınları.
- Taftâzânî, S. M. (2007). *Şerhu'l-akâid*. Beyrut: Dâru'l-Beyrûtî.
- Topaloğlu, B. ve Çelebi, İ. (2010). *Kelam Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: İSAM Y.
- Tümer, G. ve Küçük, A. (1993). *Dinler Tarihi*. Ankara: Ocak Y.
- Ünal, K. ve Camcı, S. (2003). *Fethullah Gülen Perspektifinde Hoşgörü ve Diyalog*. İstanbul: Merkür Yayınları.
- Ünal, Z. (2011). *Hız. İsa'nın Dönüşü Meselesi*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Ünlü, N. (1984). *İslam Tarihi*. İstanbul: İFAV Yayınları.
- Yıldırım, A. (2005). Teslis Değil Tevhid, Üç Değil Tek İlâhî Din. *Ekev Akademi Dergisi*, C/S. 9 (23): 49-68.

EKLER

T.C.
NEVŞEHİR VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 13086057/100/506447

05/02/2014

Konu: Herkes O'(Sav)nu Okuyor Yarışması

.....KAYMAKAMLIĞINA
(İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü)
.....MÜDÜRLÜĞÜNE
NEVŞEHİR

İlgi : Nevşehir Eğitime Gönül Verenler Derneğinin 04.02.2014 tarih ve 2 sayılı yazısı.

Nevşehir Eğitime Gönül Verenler Derneği'nin Herkes O'(sav) nu Okuyor Yarışması ile ilgili yazıları yazımız ekinde gönderilmiş olup, yarışmaya katılacak öğrencilerimiz 23.03.2014 tarihine kadar herkesonuokuyor.com. internet adresi üzerinden başvurularını yapacaklardır.

Bilgilerinize ve gereğini önemle rica ederim.

Osman BALAK

Vali a.

Milli Eğitim Müdür V.

Tedviki için Mustafa Boysoylu
Öğretmenlere duyurulması
6-2-2014

EK : 5 Adet Şartname

DAĞITIM:

- İlçe Kaymakamlıklarına (MEM)
- İlkokul-Ortaokul Müdürlüklerine
- Lise ve Dengi Okul Müd.
- Özel Okullara

MİHRİBAN ERİN GÖNEL O.O.		
GELİŞİM VE KAYIT		
Dosya No	Sayı No	Tarih
310	66	6.2.2014

aveali Elektronik İmza
Aşlı ile Aynıdır.
05 ŞUB 2014
Numan ÇELİK

"Herkes O'nu Okuyor" YarışmasıTeknik ŞartlarİÇİNDEKİLER

- A. GENEL AÇIKLAMALAR
- B. HEDEFLER
- C. ÖDÜLLER
 - a. İl/ilçe Bazında Ödüllendirme Kriterleri (1.SINAV)
 - b. Türkiye Geneli Ödüllendirme Kriterleri (2.SINAV)
- D. SORUMLULUKLAR VE İL/İLÇE İÇİ ORGANİZASYON
- E. SINAV UYGULAMA AÇIKLAMALARI

A. GENEL AÇIKLAMALAR

1. Yarışma başvuruları katılımcılar tarafından form.herkeseonuokuyor.com internet sitesi üzerinden alınacaktır. Çeşitli etkinlik ve organizasyonlarda yapılacak çalışmalarla toplanacak başvurular ise Excel listesine işlenerek toplu olarak yapılacak ve bu girişler için form.herkeseonuokuyor.com/login adresi kullanılacaktır.
 - a. 7 Ocak 2014 ten itibaren site kullanıma açılacaktır.
 - b. 23 Mart 2014 te site girişleri kapanacaktır.
2. Sınavlar ortaokul, lise ve yetişkin olmak üzere 3 kategoride uygulanacak ve kategori bazında katılımcılar aşağıdaki kitaplardan sorumlu olacaklardır. Yetişkinler isterlerse Lise kategorisi kitabından da sınava katılabilirler.

KATEGORİ	KİTAP	YAZAR	YAYINEVİ
ORTAOKUL	EFENDİLER EFENDİSİ HZ. MUHAMMED	RAHİME KAYA	MUŞTU YAYINLARI
LİSE	EFENDİMİZ - MUHTASAR	REŞİT HAYLAMAZ	MUŞTU YAYINLARI
YETİŞKİN	SONSUZ NUR	M.FETHULLAH GÜLEN	NİL YAYINLARI

3. Sınavlar kategori kategori belirtilen tarihte ve saatlerde uygulanacaktır.
4. Sınavların gerçekleştirileceği derslikler derneğiniz tarafından belirlenecek ve gerekli anlaşmalar yine derneğiniz tarafından yapılacaktır.
5. Son başvuru tarihi olan 24 Mart 2014 ten itibaren listenin son hali alınarak derneğimize bildirilecektir. Derneğinizce katılımcıların listesi kategorilere ve seanslara göre belirlediğiniz sınıflara paylaştırılıp, sınava gün gün kimler nerede girecek ise yerlerin ayarlanmasını ve duyurusu yapılacaktır.
6. Sınavlar mutlaka belirtilen gün ve saatte yapılacaktır.
7. Sınav kitapçıkları, derneğinizin belirleyeceği görevli tarafından şifre ile internetten sınav gününden bir gün önce indirilecek, çoğaltılacak ve dersliklere dağıtım yapılacaktır.
8. Soruların puan ağırlıkları farklı olacaktır.

Abdullah Namli
PEYGAMBER YOLU DERNEĞİ
 Aydınlı Mah. İstanbul-Anadoluh Yakası
 O.S.B. 6. Sok. No:3 TUZLA/İST.

NEVŞEHİR
EĞİTİM GÖNÜL VERENLER
DERNEĞİ
 Yeni Mar. Nez. Cad. No:33 Nevşehir

9. Yapılacak yarışma iki aşamada gerçekleşecektir.

a. Birinci Basamak

- Her dernek kendi ilinde kendisi uygulayacak ve ödüllerde yine dernek tarafından verilecektir.
- Sınav cevap anahtarları da yine derneğiniz tarafından optik okuyucu kullanılarak değerlendirilecektir.
- Her seansın soru kitapçığı ve dolayısı ile cevap anahtarı birbirinden farklıdır.

b. İkinci Basamak

- Türkiye genelinde ve il bazında (ekli tabloya göre) dereceye girenler için yapılacaktır. Toplam 1.210 kişinin katılacağı 2. Aşama sınavları İstanbul, Ankara, İzmir, Gaziantep ve Erzurum illerinde gerçekleştirilecek olup, bu sınavın değerlendirmesi ise Peygamber Yolu Derneği tarafından gerçekleştirilecektir.
- Sınav sonucu İstanbul'da değerlendirilip illere ilan edilecek, İkinci Aşamada dereceye giren 63 katılımcı 20 Nisan 2014 Pazar günü İstanbul'da yapılacak programla ödülleriyle sahip olacaklardır.

B. HEDEFLER

- Her derneğin hedefi sınavı gerçekleştireceği il/ilçe nin nüfusunun %1,6 sının sınava katılımını sağlamaktır. (Ek -1 tabloda İl bazında katılımcı hedefleri belirtilmiştir.)
- Her derneğin hedefinin kategorilere göre dağılımı ise aşağıdaki gibidir.
 - Ortaokullarda sınava girme oranı %25
 - Liselerde sınava girme oranı %35
 - Yetişkinlerde sınava girme oranı %40

C. ÖDÜLLER

Ödüllendirme 2 şekilde yapılacak

- İl/ilçe bazında dereceye girenlere verilecek ve işbirliği yapılan derneklerin vereceği ödüller.
- Türkiye genelinde dereceye girenlere Peygamber Yolu Derneği tarafından verilecek ödüller.
- İl/ilçelerde yapılacak 1. Basamak sınavında derneklerin en az vermeyi taahhüt edeceği hediyeler Ek -2 tabloda belirtilmiştir. (Dernekler isterse bunlara ek yaparak ödülleri artırabilir.)

PEYGAMBER YOLU DERNEĞİ
Aydınlı Mah. İstanbul Anadolu Yakası
O.S.B. Sok. No: 33 TUZLA/İST.

1. BASAMAK ÖDÜLLERİ			UMRE	IPAD MINİ	NOTEBOOK	BİSİKLET	SAAT
ÖDÜL 1/1000	KATEGORİ	1.210 DAĞILIMI (1/1000)	%40	30%	%30	%20	ORTAOKUL %20, LİSE VE YETİŞKİN %10 SAAT
1.210	Ortaokul %25	302	0	91	91	60	60
	Lise % 35	424	148	127	0	85	64
	Yetişkin %40	484	194	145	0	97	48
		1.210	342	363	91	242	172

NEVSEHİR
EĞİTİM GÖNÜL VERENLER
DERNEĞİ
Yeni Mah. İlaz Cad. No: 33 Tuza/İST.

- ii. Türkiye geneli için yapılacak 2. basamak sınavı ise 1. basamakta dereceye girenler arasında yapılacaktır.

D. SORUMLULUKLAR / ORGANİZASYON

a. Peygamber Yolu Derneği

- Türkiye genelinde proje reklamları Peygamber Yolu Derneği tarafından yapılacaktır. Ulusal yayın yapan televizyon kanallarında dönemsel olarak Kampanya Reklam filmi gösterilecektir. Yine ulusal gazetelere verilecek ilanlarla katılımın artırılmasına katkıda bulunulacaktır.
- Katılımcı kayıtlarının alındığı internet sitesi Peygamber Yolu Derneği tarafından hazırlanacak ve sürekli yayında tutulacaktır.
- Katılımcılara ait bilgiler il/ilçe bazında ayrılarak ilgili derneğe ulaştırılacaktır.
- Sınav soruları ve cevap anahtarları her bir kategori ve seans için ayrı ayrı hazırlanacaktır.

b. İşbirliği Yapılan Dernek

- Sınav Kitapçıklarını bastıracaktır.
1. Basamak sınavında dereceye giren katılımcılara verilecek ödülleri karşılayacaktır.
- Yarışmanın yerel seviyede ilan ve tanıtımını yapacaktır.
- Sınavların belirlenen tarih ve saatlerde yapılmasını sağlamak için derslik, gözetmen temin edecektir.
1. Basamak ödül törenlerinin düzenlenmesini sağlayacaktır.
- Sınav sonuçlarını değerlendirilerek, il/ilçe bazında dereceye giren katılımcıları belirleyecektir.

E. SINAV UYGULAMA AÇIKLAMALARI

- Her günün ve seansın sınav kitapçıkları ilgili dernek görevlisi tarafından şifre ile internetten ve sınav gününden bir gün önce indirilecek, çoğaltılacak ve dağıtımı yapılacaktır.
- Sınava gün gün kimler nerede girecek ise birkaç gün önceden hatırlatma ve bilgilendirme duyurusu yapılacaktır. (sms, mail, vs.)
- Sınav yapılacak olan yerlere hangi sınav yapılacaksa onun seans kitapçığı ve buna ait optik formu doğru ve eksiksiz bir şekilde (% 5 opsiyonlu) olarak gönderilecektir.
- Sınav kitapçığı teslim esnasında teslim almaya gelen yetkiliye sınav öncesi ve sonrası dikkat edilmesi gereken hususlar hatırlatılır. Optik formda zorunlu alanları ve nasıl doldurulacağı uygulamalı olarak tarif edilecektir. Katılımcıların optik formda bulunan cep tel (yoksa ev telefonu) ve seans bilgisinin doğru olarak kodlanması gerektiği, salon başkanı tarafından sınav gözetmenlerine hatırlatılır ve kendisi de takibini bizzat yapar ve yaptırır.
- Sınav bitiminde optik formlar toplanır, kategori ve seans ayırımına dikkat edilerek uygun bir yerde muhafaza edilir. Optik formların karışmaması için gereken önlemler alınır ve azami hassasiyet gösterilir.

PEYGAMBER YOLU DERNEĞİ
Aydınlı Mah. İstanbul-Anadoluhisari Yakaası
O.S.B. 6. Sok. No: 3 TUZLA/İST.

NEVSEHİR
EĞİTİM GÖZETMENLERİ
DERNEĞİ
Yeni Mah. No: 3 Cad. No: 3 Nevşehir.

- f. Tüm seanslar uygulandıktan sonra aynı sınav türlerini kendi içerisinde sinav.herkeseonuokuyor.com adresinde bu sınav için belirtilen ve okuma işlemi yapacağınız optik okuma cihazına göre hazırlanmış olan format dosyasına göre optik okuyucudan okutulacaktır.
- g. Optiklerde oluşan hataları kesinlikle düzeltip okunmayan kâğıt kalmaması gerekir.
- h. Vereceğimiz kullanıcı adı ve şifreyle sinav.herkeseonuokuyor.com adresinden belirtilen sınav grubuna doğru sinav.txt dosyasını düzgün bir şekilde en son seans yapıldıktan sonraki gün saat 19.00' a kadar yollanacaktır. Belirtilen saatten sonra merkeze btx alımı kapanır.
- i. Sınav sonuçları açıklanmadan önce kontrol için sonuçlar taslak olarak açıklanacaktır. Bu süreçte tüm derneklerin sonuçlarını kontrol etmeleri ve hatalar varsa düzeltmeleri gerekir. Bu süre sonunda sınav txt düzeltilmiş halde yeniden gönderilir ve sistem tarafından otomatik olarak değerlendirilir.
- j. Değerlendirme işlemi bitince tüm illiçelerin sınavları doğru olduğu kanaati kesinleştiğinde sonuçlar dernek sorumlusu tarafından ilan edilebilir özelliği seçilerek sonuçlar ilan edilmiş olur.
- k. Sonuçlar açıklandıktan sonra sinav.herkeseonuokuyor.com adresinden sonuçlarla ilgili listeleri dernek merkezi gerekli birimlere iletmek üzere alır ve teslim eder.

SINAV YERİ SORUMLUSU'NUN DİKKAT ETMESİ GEREKEN HUSUSLAR

- a. Sınav günü, sınav evrak çantasını sınav kuryesinden tutanakla teslim alır, içindeki sınav kitapçık sayısını ve optik formu (% 5) fazla olacak şekilde teslim alır.
- b. Sınav süresince, görevli/görevliler dışındaki kişilerin salona girmemesini sağlar.
- c. Seans kitapçığı sadece belirtilen gün ve saatte kullanılır daha sonraki bir günde kesinlikle kullanılamaz.
- d. Sınavın başlamasından itibaren her oturumun süresi doluncaya kadar katılımcıları ilgili olduğu sınavına alır. Katılımcıların sınava katılımları ile ilgili her türlü tedbiri alır. Geç gelenlere ek süre vermez.
- e. Sınavın sorunsuz yapılmasını sağlar.
- f. Sınav süresince zorunlu haller için çıkması gereken katılımcılarla ilgili olarak tedbirleri alır. Ancak bu katılımcılara ek süre verilmez.
- g. Sınavın bitiminden sonra cevap anahtarları salon başkanlarına sınav merkezine gönderilmek üzere teslim edilir.
- h. Sınav esnasında katılımcıların optik formda bulunan cep tel (yoksa ev telefonu) ve seans bilgisinin doğru olarak kodlanmasını salon başkanı tarafından sınav gözetmenlerine hatırlatılır ve kendisi de takibini bizzat yapar.

ORTAK SINAVLARIN UYGULANMASI

- a. Sınavlarda her oturum sadece bir sınav türünü içerecek ve sadece belirtilen tarih ve saatte yapılacaktır.
- b. Sınava girecek olan katılımcı yerleşim ve oturumu sınav yeri gözetiminde yapılacaktır.
- c. Katılımcı, cevap kâğıdında yazılı olan cep telefonu (yoksa ev telefonu), ad soyad, cinsiyet doğru olarak mutlaka kodlanmalıdır. Adres bilgisi metin olarak yazılmalıdır. Sınav gözetmeni tarafından mutlaka her katılımcının kâğıdının düzgün kodladığı kontrol edilmelidir.
- d. Katılımcının sınava girdiği seans bilgisini mutlaka doğru olarak kodlanmasını ve kontrol

- edilmelidir.
- e. Sınav başladıktan 30 dk içinde kimse dışarı çıkarılmayacak bu süre zarfında geç gelen katılımcılar sınava alınacaktır.
- f. Katılımcı, cevap kâğıdı üzerindeki seans bilgisi ve cevap bilgileri işaretlemelerini kurşun kalemle yapacaktır.
- g. Katılımcılar, cevaplarını soru kitapçığının kapağında belirtilen örnekte olduğu gibi, yuvarlağın dışına taşımadan cevap kâğıdında ilgili seçeneği bularak işaretleyecektir.
- h. Her sorunun Ortaöğretim için 4 (dört) seçeneği, Lise ve Yetişkin için 5 (beş) seçeneği vardır. Bu seçeneklerden sadece bir tanesi doğru cevaptır. Ortaöğretimde 3 yanlış 1 doğruyu, Lise ve Yetişkin kısmında ise 4 yanlış bir doğruyu götürülecektir. Çift işaretlenmiş veya iyi silinmemiş cevaplar optik okuyucular tarafından yanlış cevap olarak değerlendirilecektir. Değerlendirmede çift işaretlemeler dikkate alınmayacaktır.
- i. Cevap kâğıdına işaretlenmeyen cevaplar değerlendirme işlemine alınmayacaktır.

SINAV GÖZETMENLERİNİN SINAV SÜRESİNCE YAPACAKLARI İŞLEMLER:

- a. Sınava başlamadan önce salon başkanından kitapçıkları aldığı anda doğru seans kitapçığı ve doğru optik formun teslim alındığını kontrol eder hata varsa salon başkanına bildirir.
- b. Sınav süresi içinde gelen katılımcıları sınava alır, katılımcılara ek süre veremez, sınav başladıktan ilk 30 dakika bitmeden hiçbir katılımcıyı sınıftan çıkarmaz bu zamana kadar gelen katılımcıları sınava alır.
- c. Seans kitapçığı sadece belirtilen gün ve saatte kullanılır daha sonraki bir günde kesinlikle kullanılamaz.
- d. Katılımcı, cevap kâğıdında yazılı olan cep telefonu (yoksa ev telefonu), ad soyadı, cinsiyet doğru olarak mutlaka kodlanmalıdır adres bilgisi metin olarak yazılmalıdır.
- e. Ve sınav gözetmeni tarafından mutlaka her katılımcının kâğıdının düzgün kodladığı kontrol edilmelidir.
- f. Sınav sırasında katılımcıların sağlık sebebi dışında dışarı çıkmasına izin vermez, zorunlu durumlarda (tuvalet ihtiyacı vb.) katılımcıya koridorda görevli yedek gözcü eşlik eder. Yanında yedek gözcü olmadan salondan çıkan katılımcıları tekrar sınava almaz, soru kitapçığı ve cevap kâğıdını beraberinde götürmesine izin vermez. Bu durumda katılımcıya ek süre tanımaz.
- g. Kopya çekmeye teşebbüs eden katılımcıyı uyarır, kopya çektiği belirlenen katılımcının cevap kâğıdını alarak dışarı çıkarır ve tutanak düzenler. Sınav esnasında katılımcıların cevap kâğıtlarını diğer katılımcıların göremeyeceği şekilde önlerinde bulundurmaları ve kesinlikle herhangi bir yöntemle kopya çekme teşebbüsünde bulunmamaları gerektiğini duyurur.
- h. Sınav süresi bitiminde sınava durdurur, cevap kâğıtlarını katılımcıların önünde toplar, salon yoklama listesi ile karşılaştırarak eksik olup olmadığını ya da zarar görüp görmediğini kontrol eder.
- i. Sınav salonunda unutilan, sınav evrak kutusuna konulmayan cevap kâğıtlarının ölçme, değerlendirme merkezi tarafından daha sonra işleme alınmayacağını ve sorumluluğun kendilerine ait olacağını bilir.

